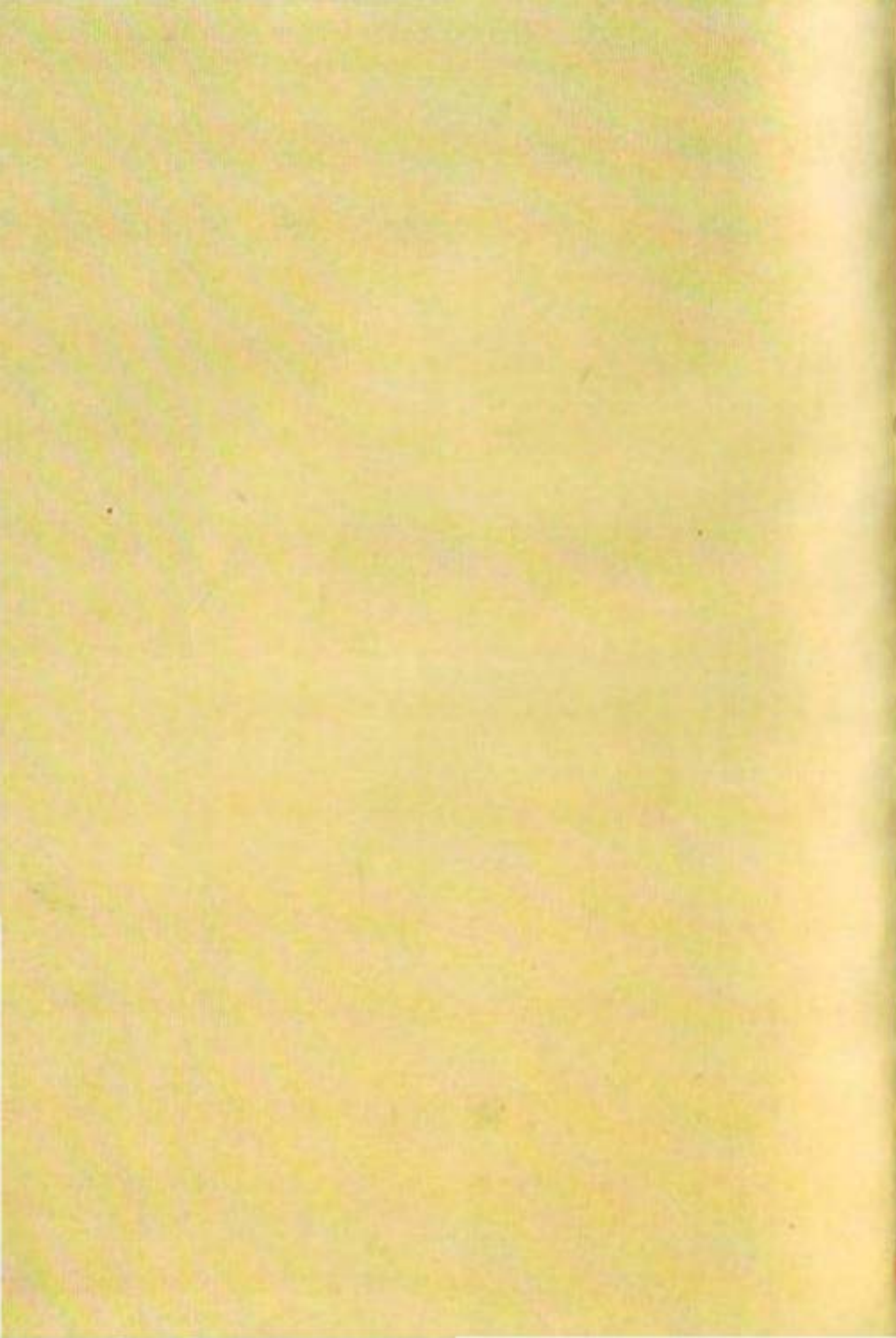

DECYDUJ SIĘ

BOGACTWO czy ZGUBĘ
co wybierasz

Decyduj się Bogactwo czy zguba

W dwóch
rozprawach biblijnych
przez
J. F. Rutherforda

Str.

2 Przedmowa

3 Rozdział narodów

33 Twój wybór

Made in the United States
of America
Drukowane
w Stanach Zjednoczonych A. P.

PRZEDMOWA

We wszystkich narodach wyodrębniają się obecnie dwie gromady ludzi. Jedna z nich zmierza ku wiecznemu bogactwu, druga ku doszczetnej zgubie. Jakikolwiek będzie sposób postępowania Państwa, pewne jest, że znajdą się w jednej z tych gromad. Dlatego Państwo powinni się zorjentować, do której z nich chcieliby należeć. Niniejsza broszura pomoże im uczynić rozumny wybór; treść jej ma przeto dla Państwa największe znaczenie. Pierwszą część jej alyzały przez radio miliony ludzi; druga została specjalnie przygotowana ku pomocy tych, co pragną mieć udział w nieprzebranem bogactwie. Niech Państwo zachęcą swoich sąsiadów do przeczytania niniejszej broszury!

Copyrighted 1936
and published by

WATCH TOWER

BIBLE AND TRACT SOCIETY

International Bible Students Association
Brooklyn, N. Y., U. S. A.

Oddziały:

w Łodzi, Bernie, Magdeburgu, Wiedniu, Pradze, Paryżu, Londynie, Toronto, Kopenhadze, Sztokholmie i innych miastach.

CHOOSING — Polish

DECYDUJ SIĘ

Rozdział narodów

Sędziego Rutherforda wszechświatowy odczyt radiowy,
nadany z „Shrine Auditorium” w Los Angeles (Kalifornia)
dnia 23 lutego 1936 r.

JEDYNY prawdziwie wielki człowiek, który wogóle był na ziemi, żył zgórą tysiąc dziewięćset lat temu. Imię jego jest Jezus. Przez moc Boga, Wszechmocnego, z ducha przemieniony w człowieka, zesłany został na ziemię celem głoszenia prawdy dla usprawiedliwienia imienia Boga Jehowy. On mówił z ramienia Jehowy a dlatego z pełnym autorytetem. Słowa jego zapisane są w Biblii i odsłaniają zamysł Stwórcy.

Jeżeli dzisiaj zwracam się do was, moi słuchacze, nie czynię tego nato, aby wygłaszać mądrość ludzką, lecz aby oddać głos Słowu Bożemu. Przemówienie moje skierowane jest do ludzi, którzy ufają w Boga i Chrystusie Jezusie, którzy wierzą, że Biblia zawiera prawdę i którzy pragną poznać i czynić wolę Bożą. Pismo Św. wraz z dobrze znanymi faktami przekona Państwo o tem, że to, co mówię, jest prawdą. Nie staram się wywołać sporu, ale prawda Słowa Bożego zawsze doprowadza swych wrogów do wściekłości.

Największy nieprzyjaciół Jehowy jest szatan, diabeł. Od wieków usiłował on odwozić wszystkich ludzi od Boga i przywozić ich do zguby. Wyrażną wolą Bożą jest, by ludzie teraz dowiedzieli się prawdy, ażeby świadomie mogli stanowić o swoim losie (Izajasza 43:9, 10). Mój obowiązek

jest obwieścić Państwu to poselstwo, a potem Ich obowiązek będzie uczynić wybór. Gdy grozi gwałtowna burza, władze ostrzegają ludność. Tak samo gdy światu zagraża klęska, Bóg śle ostrzeżenie, aby ludzie dobrej woli mogli się schronić w bezpiecznym miejscu. Przez Noego Bóg ostrzegł świat przed zbliżającym się potopem. Użył Jezusa i innych proroków do przestrzeżenia o zbliżającym się zniszczeniu Jerozolimy, a dzisiaj Jehowa posługuje się zastępem świadków, aby ostrzec ludność przed bliskim ostatecznym uciskiem, poprzedzonym przez rozdział narodów. Że ten rozdział już jest w toku, o tem Państwo przekonają się z następujących wywodów.

Dla właściwego osądzenia teraźniejszych nadzwyczajnych stosunków niezbędne jest przypomnieć sobie niektóre z najważniejszych wydarzeń przeszłości. Proszę pamiętać, że Jehowa jest Najwyższy, jest jedyny prawdziwy Bóg, a Chrystus Jezus, Syn jego, jest Zbawiciel ludzkości, prawowity Władca świata i Usprawiedliwiciel imienia Jehowy (Jana 10:36; Objawienie 1:5; 17:14). Za dopuszczeniem Jehowy szatan przez wieki był niewidzialnym władcą świata; oto jednak jego nieprzerwane panowanie dobiegło końca. Do władania światem szatan zawsze posługiwał się trzema klasami ludzi, mianowicie przywódcami religii, handlu i polityki, trzymając przez nich ludzi w uległości. Jezus nigdy nie był religjantem, ale zawsze słuchał Jehowy Boga. Gdy człowiek Jezus zaczął głosić prawdę, szatan próbował przywieść go do upadku i spowodować jego zniszczenie. Jezus oparł mu się i odpowiedział (Mateusza 4:10): „Jest napisane:

Panu Bogu twemu klaniać się będziesz i jemu samemu służyć będziesz."

Tedy szatan użył wszelkich przez samolubnych ludzi stosowanych środków, by Jezusa zwalczać, dręczyć i prześladować, a w prześladowaniu tem przewodzili religjanci (Łukasza 23:10, 23; Jana 19:6, 15, 21). Co wówczas spotkało Jezusa, tego odtąd doświadczał każdy, wiernie idący jego śladami, właśnie jak Jezus zapowiedział (Jana 15:19-21). Prześladowcy Jezusa fałszywie podawali się za sługi Boże; Jezus nazwał ich obludnikami, kłamcami i dziećmi diabła (Jana 8:13, 42-44). Te prawdziwe słowa Jezusa bardzo rozgniewały religjantów i dlatego niezwłocznie szukali pomocy u ówczesnych przedstawicieli handlu i polityki i u motłochu, by Jezusowi zadać śmierć. Fałszywie oskarżyli Jezusa o bunt i zdradę stanu, stawili fałszywych świadków i odbyli pozorny sąd, w ciągu którego religjanci żądali krwi Jezusa, a władcy polityczni wydali onego sprawiedliwego — na hańbiącą śmierć, aby zadośćuczynić krwiożerczym religjantom. Wszyscy, którzy byli przeciw Jezusowi, byli po stronie diabła.

Przed śmiercią Jezus powiedział uczniom swym pewne proroctwa, które się niechybnie spełnią. Powiedział im, że zadadzą mu śmierć, dlatego że mówi prawdę; że Bóg go zmartwychwzbudzi; że musi odejść i otrzymać swe Królestwo i że w czasie słusznym powróci i będzie rządził światem. Odtąd każdy prawdziwy naśladowca Chrystusa Jezusa wyglądał jego przyjścia i nastania jego królestwa. Pragnąc wiedzieć, kiedy to będzie, uczniowie zapytali Jezusa, co będzie dowodem jego przyjścia

i końca przerwane go władztwa szatana (Mateusza 24:3). Odpowiedź Jezusa jest prawdą, a jeśli wi-
dzimy, że teraz dzieją się rzeczy, które on podał
za dowód swego przyjścia, mamy pewność, że
proroctwa te się ziszczają.

Jezus odpowiedział, że „pierwszym znakiem
objęcia przezeń władzy będzie gniew narodów”,
który się ujawnił w wojnie światowej, i że po nim
szybko nastąpi głód i mór (Objawienie 11:18;
Mateusza 24:7, 8). Przez znane nam wszystkim
fakty poznajemy, że to proroctwo zaczęło się speł-
niać w roku 1914. Dalszym dowodem, powiedział
Jezus, będzie bezradność i zamieszanie narodów i
to, że serca ludzkie drętwieć będą ze strachu (Łu-
kasza 21:25). Ten stan szczególnie występuje od
zakończenia wojny światowej. Powiedział też, że
djabel wwiedzie ludzi w wielką niedolę, aby ich od-
stręczyć od Boga (Objawienie 12:12). To spełniło
się w naszych oczach. Nigdy nie było na ziemi
tyle boleści co teraz. Toteż prawdziwi naśladowcy
Chrystusa nie wyglądają już przyjścia Pana i
końca świata; jest to bowiem już fakt dokonany!
Świat się skończył; Chrystus Jezus jest obecny!
Niedługo zniszczy szatana i wszystkich bezbożnych
i dlatego poleca, by wszyscy ludzie byli o tem po-
wiadomieni, ażeby mogli szukać schronu, zanim
na świat przyjdzie największy z wszystkich uci-
sków (Mateusza 24:14-22).

Jehowa Bóg jest on wielki duch, którego żadne
oko ludzkie widzieć nie może. Jezus Chrystus jest
podobieństwo Boga i żadne oko ludzkie nigdy go
nie ujrzy; ale wszyscy poznają jego obecność i
moc po tem, co oglądać i czego doświadczać będą

(1 Do Tymoteusza 6:16; Do Żydów 1:3; Jana 14:19). Pan Jezus oto powrócił w duchu i wykonywa swoją władzę w stosunku do rzeczy ziemskich. Posuwając się naprzód, przedstawimy Państwu dowody ujawniające obecność Pana i wykonywane przezeń dzieło, nadto mówić będziemy o biorących w niem udział i wreszcie o wyniku tego wielkiego zdarzenia i o jedynym miejscu, w którym można znaleźć bezpieczeństwo.

Rozdział

Chrystus Jezus oznajmił, że narody podzielone będą na dwa obozy, jeden będzie za nim i jego królestwem, drugi przeciw niemu. U Mateusza 25 Jezus z pełnym autorytetem wypowiedział słowa: „A gdy przyjdzie Syn człowieczy w chwale swojej i wszyscy święci aniołowie z nim, tedy usiądzie na stolicy chwały swojej. I będą zgromadzone przedeń wszystkie narody, i odłączy je jedne od drugich, jako pasterz odłącza owce od kozłów”. Niewzyciężona moc Chrystusa Jezusa rozdziela teraz narody; to dzieło rozdzielenia musi być wykonane, dlatego że nadszedł wyznaczony czas Boży na wyzwolenie posłusznych i zniszczenie nieposłusznych. Ludy ziemi muszą stanąć i staną po jednej lub po drugiej stronie. Bóg daje ludziom możność uczynienia rozumnego wyboru, dbając o to, by prawda ich dochodziła. Dlatego Pan posyła świadków Jehowy do ludzi i każe im obwieszczać, że Jehowa jest Bogiem, Chrystus Królem i że dzień porachunku nadszedł (Mateusza 24:14; Ezechiela 9:6). Gdyby świadkowie Jehowy omieszkali lub wzbraniali się obwieścić narodom poselstwo o

Królestwie, dołą ich byłaby wieczna zagłada (Dzieje Apost. 3:23). Słuchając przykazania Boga, świadkowie jego wydali to poselstwo o Królestwie w postaci książek i rozpowszechnili wśród ludzi przeszło 200 milionów egzemplarzy w wielu językach. Oświadczenie Jezusa, że rozdzieli narody jedno od drugich, dowodzi, że to dzieło rozdziału musi być wykonane i będzie wykonane przed dniem Armagedonu. W tem dziele rozdziału religjanci, przedstawiciele światowego handlu i politycy zajmują wybitne stanowisko i dzieło to obejmuje wszystkich ludzi. Gdy ludzie dobrej woli względem Boga, to jest tacy, którzy miłują sprawiedliwość i nienawidzą nieprawości, zobaczą i poznają, że się odbywa dzieło rozdziału, staną szybko po stronie Pana, która to strona jest jedyne miejsce bezpieczeństwa.

Wyrażną wolą Bożą jest, aby ludzie teraz słyszeli prawdę o rozdziale narodów i jedynie w posłuszeństwie względem przykazania Bożego — a nie z jakiegokolwiek innego powodu — podajemy tu odnośne dowody. Przez wiele wieków ziemia była pod władzą szatana. „Urodziwszy się w grzechu i będąc poczęty w nieprawości” — jak powiada Pismo Św. — człowiek mógł ująć mocy szatana jedynie przez wiarę w Boga i Chrystusa Jezusa i służenie im (1 Jana 5:19; Do Rzymian 5:12). Wielu uważało się za stojących po stronie Pana, lecz byli zwiedzeni błędnymi naukami i obecnie poznają, że wciąż jeszcze są po stronie szatana. Religjanci podają, że stoją przy Panu, ale w rzeczywistości tego nie czynią. Ludzie wielu organizacji uważają się za chrześcijan, ale nimi nie są. Przez

swe nauki i sposób postępowania ludzie teraz ujawniają, przy kim stoją.

Religia i chrześcijaństwo to dwa całkiem różne pojęcia. „Religia” to przestrzeganie i uprawianie pewnych zewnętrznych form i ceremonij, przy pomocy których ludzie przypisują ochronę i zbawienie jakiejs mocy lub jakiemuś przedmiotowi. Chrześcijaństwo to stwierdzenie prawd i nauk, pochodzących od Jehowy Boga i wcielenie ich w czyn bez zewnętrznych ceremonij, przez słuchanie czyli prawdziwe wielbienie Wszechmocnego. Prawdziwi chrześcijanie jedynie Bogu przypisują ochronę i zbawienie, a udziela go Bóg przez Jezusa Chrystusa. Jest wiele religij, lecz tylko jedno prawdziwe chrześcijaństwo. Człowiek wielbi Boga w duchu i w prawdzie, jedynie służąc mu tak, jak on nakazuje (Jana 4:24; Mateusza 6:18).

Zarówno jak Jezus nie był religjant, tak i jego prawdziwi naśladowcy nie są religjanci, lecz prawdziwi wielbicieli Wszechmocnego Boga. Religjanci skłaniają innych do przestrzegania przykazań ludzkich i nakładają kary cielesne na tych, którzy się wzbraniają stosować do ich religji. W przeciwieństwie do tego Bóg przedkłada ludziom prawdę i daje im możność w rozumny sposób okazać posłuszeństwo i żyć lub odmówić posłuszeństwa i przez to trwać po stronie szatana. Wielu religjantów podaje, że reprezentują Boga i Chrystusa, a do nich Jezus powiada (Mateusza 7:21-23): „Nie każdy, kto mówi: Panie, Panie! wnijdzie do królestwa niebieskiego; ale który czyni wolę Ojca mego, który jest w niebiesiech. Wielu ich rzecze mi dnia onego: Panie, Paniel izażesmy w imieniu

twojem nie prorokowali, i w imieniu twojem djabłów nie wyganiaли, i w imieniu twojem wiele cudów nie czynili? A tedy im wyznam: Żem was nigdy nie znał; odświeżcie ode mnie, którzy czynicie nieprawość."

Od budowy wieży Babilońskiej do dziś szatan używał religiantów do wznoszenia posągów i skłaniania ludzi do oddawania im pokłonu i wyznawania uległości temu, co one przedstawiają; w ten sposób szatan po dziś dzień starał się ludzi odwoz-
dzić od Boga (Daniela 3:1-6). Bóg nakazał ludowi swemu dla jego dobra nie mieć innego boga poza nim, ani robić sobie żadnego obrazu, symbolu lub innego przedmiotu, któremu by się kłaniał, spodziewając się ochrony i zbawienia od tego, co ta rzecz przedstawia (2 Mojżeszowa 20:2, 5). Oto nadszedł czas, w którym ludzie mają się świadomie zdecydować służyć Bogu lub obrazom, podawanym im przez diabła i jego organizację. Jest to doba sądu, a sąd ten wie Pan. Jest to doba przełomu, obejmującego wszystkich ludzi. Jest to doba wielkiego niebezpieczeństwa — a Pan jest sędzią. Aby rozumni ludzie mogli poznać, że jest to czas niebezpieczny, Pan oznajmił, jakie stosunki będą panowały w tej porze. Dlatego napisane jest w 2 Do Tymoteusza 3:1-5: „A to wiedz, iż w ostateczne dni (świata szatana) nastaną czasy trudne. Albowiem będą ludzie sami siebie miłujący, łakomi, chlumni, pyszni, bluźniercy, rodzicom nieposłuszni, niewdzięczni, niepobożni, bez przyrodzonej miłości, przymierza nietrzymający, potwarcy, niepowściągliwi, nieskromni, dobrych niemiłujący, rozkoszy raczej miłujący niż miłujący Boga:

którzy mają kształt pobożności, ale się skutku jej zaparli." Tacy ludzie przypisują moc i zbawienie rzeczom, a nie wszechmocnemu Bogu. Opisane w tych wierszach stosunki dokładnie odpowiadają stosunkom, panującym dzisiaj w każdym narodzie. Pan kazał o rzeczach tych donieść w Biblii, abyśmy mogli poznać, że czas rozdziału narodów nastał.

Ameryka ongi powstała jako miejsce swobodnego wielbienia Wszechmocnego Boga; ale teraz po wielu wiekach tej wolności djabeł używa tam religiantów do zaprowadzenia ceremonji witania sztandaru, przez którą człowiek przypisuje zbawczą moc rzeczy ustanowionej przez ludzi. Jest to forma pobożności, ale zaprzecza ona mocy Jehowie Bogu, jednemu Zbawicielowi.

Jako dalszy dowód swej obecności i rozdziału narodów zauważmy, że Pan powiada (Mateusza 24: 37-39): „Ale jako było za dni Noego, tak będzie i przyjście Syna człowieczego. Albowiem jako za dni onych przed potopem jedli, i pili, i żenili się i za mąż wydawali, aż do onego dnia, którego wszedł Noe do korabia, i nie spostrzegli się, aż przyszedł potop i zabrał wszystkich; tak będzie i przyjście Syna człowieczego.”

Zgodnie z tem proroctwem wszystkie warstwy społeczeństwa oddają się zabawom. Jak Jezus przepowiedział, ludzie myślą o jedzeniu i picu, wszelkiemi sposobami dogadzają swoim samolubnym zachciankom, a jednocześnie wyszydzają imię i słowo Boże. Organizacje religijne nie są za Jehową Bogiem i jego Królestwem, lecz idą ręką w rękę z przedstawicielami wielkiego kapitału i politycznymi władcami, stawiając opór głosicielom prawdy

o Królestwie Bożem. O takich przeciwnikach Jezus powiada (Mateusza 12:30): „Kto nie jest ze (za) mną, przeciwko mnie jest.” Za dni Noego ludzie byli ostrzeżeni przed zbliżającym się potopem, lecz szydzili z Boga i jego przestrogi. Podobne stosunki panują dzisiaj; wszystkie narody postępują wbrew prawu Bożemu. Niektóre narody jak Rosja i Niemcy jawnie wyzywają Boga, a we wszystkich krajach świadkowie Jehowy są nienawidzeni dla jego imienia (Mateusza 24:9). We wszystkich tych narodach są jednak ludzie dobrej woli i szczerego serca względem Boga i jego Królestwa, a takich ludzi dobrej woli wyobraża Noe z członkami swej rodziny, wszak pozostali Bogu wierni.

Biblia napisana jest, jak sama wskazuje, ku nauczaniu ludzi i prowadzeniu ich właściwą drogą, by mogli dostąpić łaski Bożej (2 Do Tymoteusza 3:16, 17). Innego niezawodnego przewodnika nie ma (Psalm 119:105). Wiele narodów „chrześcijaństwa” miało pełen dostęp do Biblii i one milczkiem przyznają, że uznały ją za swego przewodnika; ale religjanci wystawili Biblię w tak fałszywym świetle, że przeważająca większość ludzi odwróciła się od niej i nią gardzi. Tak samo było przed potopem i przed zniszczeniem Jerozolimy. Izrael był jedynym narodem, z którym Bóg zawarł przymierze (Amosa 3:2). Klasa kapłańska otrzymała od Pana zlecenie nauczania ludzi jego Słowa i dawania im przykładu prawdziwego wielbienia Boga (Malachjasza 2:7). Lecz ci nauczyciele porzucili Słowo Boże, stali się religjantami i zastąpili prawdziwe wielbienie Boga swojemi religijnymi ceremonjami; znani są pod nazwą „faryzeuszy”. Pan Jezus zde-

maskował ich jako obludników i narzędzia diabła. Najbardziej szkodliwe ujawnienie ludzi to zdementowanie faryzeuszy przez Jezusa, zapisane w 23-im rozdziale ewangelji Mateusza. Jezus nazwał ich przedstawicielami diabła, jakkolwiek twierdzili, że reprezentują Boga (Jana 8:13, 44). Prawda jego słów gniewała religjantów i dlatego okrutnie go prześladowali i przyprawili go o śmierć. Gdyby człowiek Jezus dziś żył na ziemi i te same słowa prawdy skierował do obludnych religjantów, to oni i ich poplecznicy oskarżyliby go o bunt i zdradę stanu. Każdemu wiadomo, że przedstawiciele religji są pierwsi w fałszywym oskarżeniu i prześladowaniu mężczyzn i kobiet, poświęcających się głoszeniu prawdy o Królestwie Bożem. W ten sposób religjanci stają się jawnymi i Pan odłącza ich od innych, stawiając ich po lewicy.

Klamstwa

Jehowa przepowiedział przez swego proroka, że powstanie i rozwijać się będzie religijna organizacja, która w ostatecznych dniach łącznie z wielkim kapitałem i przywódcami politycznymi wywierać będzie wielki wpływ i uciemniać lud i to nawet w czasie dokonywania przez Pana rozdziału narodów. Pismo Św. wskazuje, że tacy religjanci podają, iż służą Bogu, w rzeczywistości jednak są sługi przeciwnika Boga, szatana, oraz czelni i pyszni, ciemniejscy i szydery; wskazuje tudzież, że ta religijna organizacja z ręki Pańskiej poniesie zniszczenie, o czym ludzie mają być uprzedzeni. Jehowa w stosunku do tego systemu religijnego u Izajasza 28 powiada: „Przetoż słuchajcie słowa

Pańskiego, mężowie naśmiewcy! panujący nad tym ludem, który jest w Jeruzalemie. Dlatego że mówicie: Uczyniliśmy przymierze z śmiercią i z piekłem mamy porozumienie, bicz gwałtowny nas nie dojdzie, gdy przechodzić będzie; bośmy położyli kłamstwo za ucieczkę swoją, a pod fałszem utaliśmy się... Będziecie podeptani." To z upoważnienia Jehowy wypowiedziane proroctwo musi się spełnić i oto przedkładam Państwu niezaprzeczalne dowody, aby mogli poznać, w jaki sposób obecnie się wypełnia.

Kłamstwo to oświadczenie, które pozoruje prawdę, ale w rzeczywistości jest fałszywe i szkodzi interesom innych ludzi. Zwracamy uwagę Państwa na niektóre nauki religjantów, które — jak Państwo sami się przekonają — ściśle odpowiadają tej przepowiedni i dlatego są jej wypełnieniem. Pismo Św. powiada, że wszystkie kłamstwa pochodzą od diabła i że ci, co oddają się powtarzaniu kłamstwa, są jego latoroślą. Jehowa powiedział do Adama: „Którego dnia zgrzeszysz, śmiercią umrzesz” (1 Mojżeszowa 2:17). „Zapłatą za grzech jest śmierć” (Do Rzymian 6:23). Tuż po tej zapowiedzi szatan oświadczył Adamowi i Ewie (1 Mojżeszowa 3:1-5): „Zadnym sposobem nie umrzecie, przeciwnie, jeżeli będziecie nieposłuszni Bogu, staniecie się takimi mądrymi jak on!” To oświadczenie szatana było pierwszym wielkiem kłamstwem i wylęgarnią wszystkich innych kłamstw; ono spowodowało śmierć Adama oraz niewolę i śmierć wszystkich ludzi, od owego czasu do dnia dzisiejszego.

Jak Państwo z następujących wywodów pozna-

ją, jest wielka organizacja religijna, od wieków opierająca wszystkie omal swoje nauki na wspomnianem właśnie pierwszym wielkiem kłamstwie. Ten system religijny naucza, że człowiek ma nieśmiertelną duszę i że przeto niema śmierci; że przy pozornej śmierci człowieka dusza jego na wieki idzie do piekła albo do czyśćca, z którego później dopiero dostać się może do nieba. Ta organizacja religijna naucza tego mimo wyraźnego orzeczenia Słowa Pańskiego (1 Mojżeszowa 2:7; Ezechjela 18:4), że człowiek jest duszą, że każde oddychające stworzenie jest duszą i że „dusza, która grzeszy, ta umrze”.

Ta sama religijna organizacja głosi mylną naukę, że miliony ludzi, znajdując się teraz w czyśćcu, przechodzą wielkie męki i że kapłani tego religijnego systemu mogą zmarłemu skrócić swemi modlitwami czas cierpień w czyśćcu. Ta nauka wyrządziła szkodę milionom ludzi, skłaniając ich do oddawania swych ciężko zapracowanych groszy księżom, aby wyzwolić swoich umiłowanych z czyśćca, podczas gdy Biblia jasno naucza, że nikt nie jest w czyśćcu. Ta sama religijna organizacja naucza, że Chrystus Jezus wzbudował swój kościół na apostołe Piotrze i że od tego czasu inni mężowie regularnie następowali po Piotrze w urzędzie, podczas gdy Pismo Św. jasno poucza, że Bóg przez Jezusa wzbudował kościół na Chrystusie, prawdziwej opoce, i że Piotr nie ma następców (Mateusza 16:18; 1 Piotra 2:3-8; Do Efezów 2:20-22). Ta sama organizacja religijna twierdzi, że jedyny mąż, mający wyłączne prawo wykładania Pisma Św., to głowa wspomnianego systemu, pod-

czas gdy Biblia powiada, że „żadne proroctwo Pisma nie jest własnego wykładu” (2 Piotra 1:20, 21). Ten sam system religijny twierdzi, że reprezentuje Chrystusa na ziemi, a przytem bierze udział w polityce każdego narodu i to wbrew jasnej wypowiedzi Jezusa: „Królestwo moje nie jest z tego świata” (Jana 18:36; Jakóba 4:4). Te wersety Pisma Św. i fakty wskazują, że owa religijna organizacja nie ma uznania Boga ani Chrystusa. Rzeczą Państwa jest teraz postanowić, komu chcą wierzyć, samolubnym ludziom czy Panu Jezusowi Chrystusowi.

Inkwizycja

Bardzo ważne jest rozpatrzyć tutaj niektóre historyczne fakty. Ta sama organizacja religijna, która naucza wspomnianych błędnych nauk, dawno temu zaprowadziła i uprawiała w Europie jakoteż na lądzie amerykańskim okrutną inkwizycję celem zmuszenia ludzi do uległości despotycznym mężom, kierującym tą organizacją. Samodzielnych mężów i samodzielne niewiasty, którzy odważali się służyć Bogu i Chrystusowi wedle nauk Biblii, sądy inkwizycyjne oskarżały o kacerstwo i stosowały względem nich tortury wszelkiego rodzaju, aby ich zmusić do przyznania się do „kacerstwa” i poddania się tej religijnej organizacji. Niektóre środki mąk, używane przez inkwizycję, były: nogi ofiary osmalano rozżarzonem żelazem. Ofiara musiała wzuć żelazny but, napełniony roztopionym ołowiem. Ofiarę umieszczano w maszynie, która wykręcała jej członki, albo w maszynie z nożami, które ciało jej krajały na kawałki. „Encyclopedia

Britannica" opiewa, że inkwizycja miała dwie wybitne cechy: tlumienie wolności słowa i niszczenie ksiązek, próbujących wykładać Biblię. Wszystkie książki cenzurowali biskupi, a wszystko wykładające Biblię było zakazane celem utrzymania ludu w nieznajomości Boga i jego Słowa. Każdego prawnika, który się odważył bronić oskarżonego o kacerstwo, również o nie obwiniono, przeto oskarżony pozbawiony był wszelkiej rady i pomocy czyli obrony. Historyczne doniesienia o inkwizycji dowodzą ponad wszelką wątpliwość, że wspomniana organizacja religijna zawsze była przeciw Bogu i jego królestwu.

Wskutek doznanego od religiantów ucisku ludzie uciekali z Europy do odludnych pobrzeży Ameryki i gdzie dawniej był las dziewiczy, tam powstał naród, który chciał ująć ponownego ucisku. Ci uczciwi mężowie dbali więc o to, by podstawowe prawo ich osiedli zawierało następujące zdanie: „Trzymamy się mocno prawdy, że wszyscy ludzie mają oczywiste, nietykalne prawo wielbić Wszechmocnego Boga wedle wskazań swego sumienia.” Tak brzmi konstytucja wszystkich poszczególnych stanów i całego narodu Stanów Zjednoczonych. Dzisiaj, po 150 zgórą latami, ta sama organizacja religijna, którą wspomniałem jako głoszącą błędne nauki, wszczyna w tym kraju wolności ponownie okrutne prześladowanie prawdziwych sług Bożych. W niektórych krajach Europy zaprzecza się ludowi prawa do badania Biblii i służenia Bogu. W Niemczech tysiące ludzi jęczy w niechlujnych więzieniach, dlatego że obstawali przy swem prawie zgromadzenia się w celu czyta-

nia Biblii i wielbienia Wszechmocnego Boga. Męczy się ich we wszelki wyobraźny sposób. Na bestjałskie żądanie owych religjantów poddaje się przymusowej sterylizacji mężczyzn i kobiety za to, że się opierają ich żądaniu, że nie przypisują zbawienia człowiekowi a Bogu. Pod zarzutem posiadania Biblii i komentujących Biblię książek wtrąca się ich do więzienia, maltretuje się ich, bije do nieprzytomności, a Biblię i inne książki ich się pali. Okrutna inkwizycja odżyła! W Quebec, Afryce Południowej, New Jersey i w innych miejscach na żądanie tych religjantów oskarża się mężczyzn i niewiasty o niebezpieczne zakłócenie porządku, dlatego że starają się dać ludziom do rąk książki, objaśniające Biblię. Pod naciskiem tejże religijnej organizacji wydano w niektórych stanach rozporządzenia, przewidujące ciężkie kary więzienia za posiadanie i nakręcanie płyt gramofonowych, za wynajmowanie sal i wygłaszanie odczytów, za używanie radja i jakichkolwiek innych środków do głoszenia prawdy Słowa Bożego, a to wystawia we właściwym świetle kręte drogi tej religijnej organizacji.

Świadkowie Jehowy nie są sektą ani nie uprawiają kultu. Są prawdziwymi naśladowcami Chrystusa Jezusa i wielbią Boga Wszechmogącego, służąc mu wedle jego przykazań. Ponieważ wyrazili swoją gotowość czynienia woli Bożej, starają się zawsze wykonywać jego prawo. Jehowa nie zamierza teraz przez swoich świadków nawrócić świat, jeno chce powiadomić ludzi o swoim zamiśle, aby ich ostrzec przed dzisiejszemi niebezpieczeństwami. Królestwo Boże jest nadzieją ludz-

kości na zbawienie, a wobec tego, że to Królestwo teraz nastalo, posyla Pan swoich świadków do ludzi dla przedstawienia im prawdy. Jego polecenie brzmi (Mateusza 24:14): „Najpierw ewangelja królestwa musi być kazana po wszystkim świecie, na świadectwo wszystkim narodom, a wtedy przyjdzie koniec” (wg. przekł. popr.). Świadkowie Jehowy muszą słuchać tego przykazania, inaczej zgubiliby wszystko, co otrzymali od Stwórcy. Podczas gdy Pan Jezus wykonywa rozdział narodów, świadkowie ci muszą w myśl jego przykazania uwiadomić o tem ludzi, a głosząc w ten sposób prawdę, są „w nienawiści u wszystkich narodów dla imienia jego”, jak Jezus przepowiedział (Mateusza 24:9).

Świadkowie Jehowy nie biorą udziału w polityce tego świata. Są zupełnie poświęceni Jehowie i jego Królowi, Chrystusowi. Jedyne ich cel to głoszenie ludziom Słowa Bożego, a czynią to bez zapłaty, bez korzyści i bez nadziei na ziemską nagrodę. Prawda, którą obwieszczają, stawia pod pręgierzem diabła, a objawia dobroć Boga i Chrystusa Jezusa i dlatego szatan i jego przedstawiciele ich nienawidzą (Objawienie 12:17). Djabł prowadzi wojnę przeciw wiernym, ponieważ służą Bogu i głoszą świadectwo Jezusa Chrystusa. Mówiąc naśladowcom swoim, czego mają się spodziewać w czasie, kiedy on będzie odłączal narody (Marka 13:9), powiedział Jezus, „Podawać was będą przed rady i do zgromadzenia, będą was bić, a przed starostami i królami dla mnie stawać będziecie na świadectwo przeciwko nim.” To proroctwo Jezusa wypełnia się obecnie dzień w dzień.

Świadków Jehowy wszędzie się w naszej dobie spotwarza i wystawia w fałszywym świetle, tak samo jak Jezusa swego czasu obmawiano i szkolowano. Oskarża się ich o przekroczenie ustawy o handlu domokrażnym, aresztuje i wtrąca do brudnych więzień, gdzie zapadają na zdrowiu i wskutek braku właściwego pokarmu i opieki bardzo cierpią. Wobec władców przedstawia się ich jako wrogów państwa, aczkolwiek żadnemu człowiekowi nie zrobili nic złego. Ich usiłowania używania radja do bezinteresownego głoszenia ludowi prawdy natrafiają na silny opór. Głoszenie przez nich ewangelji o Królestwie Bożem zapomocą książek, aparatów mówczych i innych środków, ściągą na nich nieludzki gniew ich przeciwników, a wszystko opór ten i wszystkie prześladowania powstają i trwają za sprawą religjantów. Rzeczy te należało wspomnieć, aby Państwo zrozumieli, dlaczego Jezus dzisiaj rozdziela narody. Na podstawie niezaprzeczalnych faktów poznajemy teraz prześladowanych i prześladowców, a potem niechaj Państwo sami stwierdzą, która klasa znajduje się po stronie Pana.

Pamiętajmy zawsze, że djabeł zajmuje wrogie stanowisko względem Boga i Chrystusa Jezusa. Z tego siłą rzeczy wynika, że klasa ludzi, która swego czasu opierała się Chrystusowi, była po stronie szatana. Któż aż w śmierć prześladował Jezusa? Religjanci owych dni. A która organizacja religijna głosi już od wielu lat błędne nauki, na które dopiero co wskazałem? Która organizacja religijna wynalazła i uprawiała djabelską inkwizycję, co pozbawiała ludzi praw i zadawała miljo-

nom ciężkie męki, aby ich trzymać w niewolnictwie i nieznajomości Słowa Bożego? Która organizacja religijna przez wieki zaprzeczała ludziom prawo do posiadania i badania Biblii? Która organizacja religijna prześladowuje dziś świadków Jehowy, stawia im przeszkody w używaniu radja i pali im książki, objaśniające Biblię? Która wielka organizacja religijna poświęca się dziś polityce i zajmuje się politycznymi sprawami wszystkich narodów, usiłując cały świat dostać pod swoje panowanie, przy czem podaje się za przedstawicielkę Chrystusa? Jest to jedna, zawsze ta sama organizacja religijna, która wszystko to czyniła i czyni. Poprzez dzieje piętnastu wieków huczy odpowiedź, która dziś rozlega się jeszcze potężniej; jest to owa organizacja, która zatrudnia tajnych agentów i nazywa ich jezuitami; ci robią swoją szpiegowską robotę i biorą udział we wszelkiego rodzaju manipulacjach, przynoszących ludowi szkodę.

Wedle wartości posiadanych pieniędzy organizacja ta jest najbogatsza na ziemi. To bogactwo otrzymała od pospolitego ludu, nie dając mu za nie żadnej odpowiedniej wartości. Miljony dobrych szczerych ludzi hierarchja ta zalicza do „ludności katolickiej”. Tacy szczerzy ludzie nijak nie są współwinni niesprawiedliwych czynów hierarchji i mają obecnie otrzymać ostrzeżenie, aby rozumnie mogli postanowić, po czyjej stronie chcą stanąć. Wspomina się o tem, by Państwu pomóc poznać, że nadszedł czas, w którym Chrystus Jezus rozdziela narody, i że ten rozdział objawi, kto jest po stronie właściwej. —

Stanowiska

Oczywiste znaki dowodzą, że Chrystus Jezus powrócił i jest na sądowej stolicy. U Mateusza 25 czytamy: „I będą zgromadzone przedeń wszystkie narody, i odłączy je, jedne od drugich, jako pasterz odłącza owce od kozłów. A postawi owce zaiste po prawicy swojej, a kozły po lewicy.” Przez to, że Chrystus Jezus zajmuje się sprawami ziemi i ma wszelką władzę do sprawowania i przeprowadzenia sądu, narody znajdują się teraz „przed” nim (Jana 5:22, 27). Stojący po jego lewicy nazwani są „kozłami”, dlatego że są uparci, pyszni, krnąbrni i ciemni, panując surową ręką. Przez swoje postępowanie ujawniają, że są przeciw Królestwu Bożemu pod władzą Chrystusa. W jaki sposób to czynią? Odpowiedź znajdujemy w słowach Jezusa do obłudnych religjantów, opierających się jego Królestwu. Do nich Jezus powiada: „Łaknąłem, a nie daliście mi jeść; pragnąłem, a nie daliście mi pić; byłem gościem, a nie przyjęliście mię; nagim, a nie przyodzialiście mię; chorym i w więzieniu, a nie nawidzieliście mię.” To zdaje się zdumiewać religjantów i wedle słów Jezusa odpowiadają: „Panie! kiedyśmy cię widzieli łaknącym, albo pragnącym, albo gościem, albo nagim, albo chorym, albo w więzieniu, a nie służyliśmy tobie?” Na to otrzymują odpowiedź: „Coście uczynili moim wiernym świadkom, toście mnie uczynili. Wysłałem ich w swem imieniu, a lżyliście i maltretowaliście ich, prześladowaliście ich okrutnie, a wszystko, coście im uczynili, uczyniliście mnie, bo oni są moi.”

Aby nadto pokazać, że religjanci są przewod-

nikami klasy „kozłów”, zauważmy następujące, do nich się odnoszące słowa Jezusa: „Wielu onego dnia rzecze do mnie: Panie! czyśmy w twojem imieniu nie miewali kazań, czy nie wznosiliśmy w twojem imieniu wszędzie na ziemi posągów i czy nie czyniliśmy w twojem imieniu cudów?” Jezus odpiera ich usprawiedliwienie się słowami: „Nigdy was nie znał; odstępście ode mnie, którzy czynicie nieprawości!” (Mateusza 7:21-23).

Jak Jehowa pokazuje przez swego proroka, organizacja, zwąca się wedle imienia Pańskiego, a opierająca się na błędnych naukach i od wieków wypuszczająca z uwagi Słowo Boże w celu kroczenia samolubną drogą bezprawia, nie jest po stronie Boga. Jeżeli dodamy, że mężowie tej organizacji nie wzdrygają się przed żadnym środkiem, aby okrutnie prześladować tych, co głoszą prawdę o Królestwie Bożem, że hołdują polityce, że biorą dla samolubnego zysku udział w wielkim handlu, przeciwnym pożytkowi ludu, i że używają swojej władzy i swego wpływu, aby ludzi trzymać w nieznajomości prawdy i w uległości względem swej samolubnej organizacji, to mamy dowody jawnego opierania się Bogu i Chrystusowi. Toteż przez swój sposób postępowania religjanci utożsamiają się z klasą „kozłów” czyli nieprawych i Pan wyznacza im tam miejsce.

Ażeby Państwo poznali i drugi obóz, proszę zauważyć dalsze słowa Jezusa o dziele rozdziału. Miljony ludzi przyłączyło się do religijnych organizacji i znajduje się pod ich panowaniem, wszak mniemają, że te religijne systemy są postanowione od Boga, i dlatego udzielają im poparcia. Bardzo

wielu takich ludzi dobrej woli znajduje się zarówno w katolickiej jak protestanckiej i żydowskiej organizacji. Oni miłują sprawiedliwość, nie nawiązują nieprawości i pragną stać po stronie sprawiedliwości. Ci ludzie dobrego serca i dobrej woli względem Boga i jego sług okazują świadkom Jehowy życzliwość, bez względu na to, czy się zupełnie z nimi zgadzają czy nie. Niech Państwo także uważają, co Pan Jezus powiada do tej klasy u Mateusza 25. Słowa jego są wedle sensu takie: „Odwiedziłem was, aby wam coś opowiedzieć o zamierzeniu Bożym dla rodzaju ludzkiego. Spoprześliście, że byłem głodny i spragniony i nakarmiliście mnie. Dlatego że głosiłem Słowo Boże, nieprzyjaciel wtrącił mnie do więzienia i przyszliście i znaleźliście mnie nędźnie odzianego, chorego i zmęczonego i zaopiekowaliście się mną. Gdy zostałem wypuszczony z więzienia, poznaliście, że byłem obcym, przyjęliście mnie i wyświadczyliście mi dobrodziejstwo.” Zauważmy, że ta dobroć jest okazywana dlatego, że jest uważana za rzecz słuszną i sprawiedliwą, ale bez oczekiwania ziemskiej zapłaty. Pan powiada przeto o takich ludziach dobrej woli: „Tedy odpowiedzą mu sprawiedliwi, mówiąc: Panie, kiedyśmy ciebie widzieli w takim nędźnym położeniu i kiedy wyświadczyliśmy tobie dobrodziejstwo?” A Jezus odpowiada: „O ileście to uczynili jednemu z najmniejszych moich wiernych naśladowców, uczyniliście to mnie.”

Nieszczęsny los

„Kozły” stanowią klasę złych, „owce” klasę sprawiedliwych. W jaki sposób możemy ich od-

różnić? Jezus odpowiada u Mateusza 7:16: „Z owoców ich poznacie je.” Ich „owoce” to zarówno nauki, które głoszą ludziom, jak ich sposób postępowania. Przez to oni się objawiają. Kto miłuje Boga i sprawiedliwość, ten stara się czynić to, co prawe. Niezmienne prawo Boże, zapisane w 20 wierszu 145 psalmu, brzmi: „Strzeże Pan wszystkich, którzy go miłują; ale wszystkich niepobożnych wytraci.” Jak wskazane jest u Mateusza 25:41-46, Chrystus Jezus przeprowadzi to prawo przy końcu dzieła rozdziału: „Potem rzecze i tym, którzy będą po lewicy: Idźcie odemnie, przekleci, w ogień wieczny, który zgotowany jest djabłu i jego aniołom”..., i pójdą ci na wieczne zniszczenie.

Ludzi, którzy się starali słuchać sprawiedliwości i czynić, co jest prawe, Pismo Św. nazywa „owcami”, tudzież przedstawia ich jako „Jonadabów”. Ci wszyscy zważają na ostrzeżenie, słuchają prawdy, szukają ochrony w organizacji Bożej i stanowią wreszcie „wielki lud” (Objawienie 7:9-17) czyli „drugie owce”, które Pan stawia po prawicy (Jana 10:16). Do tych uznanych Pan powiada (Mateusza 25:34): „Pójdźcie błogosławieni Ojca mego! odziedziczcie królestwo wam zgotowane od założenia świata”...; ci wejdą w wiecznotrwałe życie. Dzieło rozdziału teraz jest w toku i każdy, kto słyszy prawdę, musi okazać i okaże, po której stronie stoi.

- Filistyni

Pan oświadczył, że to, co zapisane jest w Biblii o jego byłym ludzie i tych, którzy z tym ludem pozostawali w łączności, wyobraża wydarzenia

ostatecznych dni. Starożytni Filistyni stykali się z Izraelitami i byli obrazem tego, co się obecnie dzieje na ziemi. Owcześni Filistyni przedstawiają organizację rzymsko-ktolickiej hierarchji. Izraelici natomiast jako sprzymierzony z Bogiem lud wyobrażają tych ludzi doby obecnej, którzy ślubowali czynić wolę Bożą. Starożytni Filistyni pochodzili z Egiptu, który był światową potęgą szatana. Nowożytni Filistyni podają, że wyszli ze świata, który jest światową potęgą szatana. Starożytni Filistyni samowolnie zajęli w ziemi obiecanej miejsce, które Bóg przyznał swemu ludowi. Nowożytni Filistyni drogą fałszu zajmują stanowisko, przez które roszczą sobie pretensję do reprezentowania na ziemi Pana. Starożytni Filistyni uciskali i prześladowali Izraelitów, to znaczy lud, sprzymierzony z Bogiem; terażniejsi Filistyni tak samo uciskają i prześladowają wiernych świadków Jehowy i wszystkich, którzy szczerze służą Bogu. Przez Samsona i inne sługi Jehowa przestrzegł Filistynów o mającej ich spotkać karze. Teraz Jehowa przez swoich wiernych świadków na ziemi ostrzega dzisiejszych Filistynów przed zbliżającą się wielką walką, która zgotuje zagładę światu szatana. Systemy religijne, wywierające wpływ na przedstawicieli wielkiego kapitału i polityków i biorące udział w panowaniu nad ziemią, mają pozór pobożności, ale wypierają się jej mocy. Oni opuścili Boga i zapomnieli o nim; oni są bezbożni i o nich Jehowa powiada (Psalm 9:18): „Niepobożni się obróćą do piekła (grobu), wszystkie narody, które zapominają Boga.”

Chociaż otrzymali dostateczne ostrzeżenie, te-

rażniejsi Filistyni — religijna organizacja — oświadczają, że w Armagedonie gniew Boży ich nie dotknie, bo są obwarowani. Oni twierdzą: „My teraz rządzymy światem i będziemy nim rządzili nadal.” Długi czas po złamaniu potęgi starożytnych Filistynów Jehowa kazał napisać proroctwo o nowożytnych Filistynach, sprzeciwiających się teraz prawdziwym sługom Boga. Bóg powiada do tej organizacji u Izajasza 28:14-21: „Przetoż słuchajcie słowa Pańskiego, mężowie naśmiewcy, panujący nad moim ludem. Dlatego, że mówicie: Uczyniliśmy przymierze z śmiercią i z piekłem mamy porozumienie, bicz gwałtowny nas nie dojdzie, gdy przechodzić będzie; bośmy położyli kłamstwo za ucieczkę swoją, a pod fałszem utarliśmy się... Oto ja posłałem Chrystusa Jezusa, on wielki kamień, głowę mojej organizacji, aby rozdzielił i sądził narody... A wykonam sąd według sznuru, a sprawiedliwość według wagi; i posłucze grad nadzieję omylną, a ucieczkę wody zastopią. A tak zgładzone będzie przymierze wasze z śmiercią, a porozumienie wasze z piekłem nie ostoi się; gdy bicz gwałtowny (Armagedon) przechodzić będzie, będziecie od niego podeptani... Albowiem Pan powstanie jako na górze Perazym, a rozgniewa się jak w dolinie Gabaon, aby wykonał sprawę swoją, niezwykłą sprawę swoją, i aby dokończył sprawy swojej, niezwykłej sprawy swojej!”

Pod Perazym i w Gabaon Dawid, który był obrazem Chrystusa Jezusa, dowodził walką przeciw ówczesnym Filistynom i zadał im zupełną porażkę. W Armagedonie Większy Dawid, Chrystus

Jezus, dowodzić będzie walką przeciw dzisiejszym Filistynom i wszystkim ich sprzymierzeńcom i zniszczy ich — żaden z nich nie ujdzie (Jeremjasza 25:35, 36).

Dzisiaj tegocześni Filistyni dyktują politykę Włoch, Austrii, Niemiec i innych krajów. W Niemczech jezuici zorganizowali partję komunistyczną, aby ludziom napędzić strachu, a przez to zdobyli pretekst do zorganizowania ruchu narodowo-socjalistycznego, który objął panowanie nad narodem i rządzi nim żelazną pięścią. Panowanie narodowych socjalistów w rzeczywistości jest odrodzenie byłego imperjum rzymskiego. Doniesienie z Berlina, ogłoszone w „Los Angeles Times” z dnia 28 grudnia 1935 r., brzmi: „Wiekowy sen o świętem imperjum rzymskiem pod panowaniem germańsko-saksońskiego cesarza ziszczony wedle tradycji średniowiecznego cesarstwa niemieckiego ożył przez ostatnie czyny Adolfa Hitlera.” Przypominam, że średniowiecze było porą djabelskiej inkwizycji i prześladowania chrześcijan, i ożycie tej potęgi w Niemczech znamionuje okrutne, djabelskie prześladowanie prawdziwych naśladowców Chrystusa Jezusa.

Rzymska hierarchja czyni wszelkie wysiłki, aby obecnie i Amerykę zagarnąć pod swoją władzę. Wiele publicznych stanowisk w kraju obsadziła jezuitami i wywiera wielki wpływ we wszystkich oddziałach rządu. „New York Sun” ogłosiła następującą wiadomość z Rzymu: „Między prezydentem Rooseveltem a Watykanem doszła do skutku ugoda, wedle której między Stanami Zjednoczonymi a Stolicą Apostolską mają być

zawiazane stosunki dyplomatyczne, skoro opinia publiczna w Ameryce będzie w tym kierunku odpowiednio urobiona."

Zaprowadzony w ostatnim czasie religijny zwyczaj obowiązkowego salutowania sztandaru jest dalszy punkt w tym programie, aby prawdziwe slugi Boze zmusić do poddania się hierarchji i zlamania swego przymierza z Jehową Bogiem. Niechaj lud amerykański nadal powierza kierownictwo p. Rooseveltowi lub innemu narzędziu hierarchji i niech mu udzieli jeszcze większych pełnomocnictw, a niezadługo Rzym będzie rządził Ameryką i wolność słowa należeć będzie do przeszłości, jak dzisiaj w Niemczech.

W dowód ciemństwa ze strony nowoczesnych Filistynów czyli rzymskiej potęgi odczytuję następującą wiadomość, która w grudniu 1935 r. ukazała się w bazylijskiej „National-Zeitung”:

„Na pierwszy rzut oka zdaje się być dziwne, że taka niewinna społeczność religijna jak świadkowie Jehowy jest bardzo prześladowana przez „Gestapo”: podobno obecnie jeszcze około 1500 tych bogobojnych, uczelwych ludzi jest w więzieniu, a pisma ich, w tem 400 biblij, prawdziwych biblij, swego czasu (w sierpniu 1933 r.) spalone zostały przez narodowych socjalistów pod Magdeburgiem. Wiedząc jednak, że świadkowie Jehowy na podstawie niewątpliwie jednoznacznych słów apostoła „trzeba Boga więcej słuchać niż ludzi”, odmawiają pozdrowienia „Heil Hitler”, rozumiemy, jak nieprzyjemnie jest dla założycieli „Trzeciej Rzeszy” widzieć tych chrześcijan u siebie. Stali się więc powodem do zakazu, ucisku i prześladowania. Ale czy pierwsi chrześcijanie w Rzymie w tym samym duchu potajemnie w katakombach wbrew woli Nerona nie zbierali się i mimo zakazu rzymskiej „Gestapo”? Dla uzasadnienia prześladowania owych „kacerzy” (w sensie norodowo-socjalistycznym) zarzucono im, że są pod wpływem żydowskim, co jest nawakroś fałszywe.”

„Los Angeles Examiner” ogłosił dnia 12 stycznia 1936 r. oświadczenie historyka Ludwiga, że „rząd Hitlera niszczy żydów, a katolicy kupują sklepy żydowskie”. Jest to dalszy dowód współpracy Hitlera z Rzymem.

Nie próbuję wpływać na ludzi politycznie, jeno zwracam uwagę na Boskie proroctwo i na fakty, a to jest na pożytek ludu. Wiemy, że Słowo Boże jest prawdą i że jego proroctwa z pewnością się wypełnią. W przemowach politycy dzisiaj poważnie mówią o światowym pokoju; wiemy jednak, że to jest mamidło, albowiem każdy naród zbroi się do wojny. Lecz i to jest wypełnieniem Boskiego proroctwa. Gdy Rzym zupełnie opanuje narody ziemi, tedy powie: „Mamy pokój i bezpieczeństwo i nikt nie może nam się skutecznie oprzeć.” Zważmy, że jak przepowiada Pismo Św., te stosunki zaskoczą lud „jak złodziej w nocy”, a ponieważ ta godzina niedługo wybije, przeto Jehowa poleca swoim świadkom nieść ludziom poselstwo prawdy. Jest to czas wypełnienia się proroczych słów Pana (1 Do Tesal. 5:1-3): „Albowiem sami dostatecznie wiecie, że on dzień Pański jako złodziej w nocy, tak przyjdzie. Bo gdy mówić będą: Pokój i bezpieczeństwo! tedy na nich nagle zginienie przyjdzie, jako ból na niewiastę brzemienną, a nie ujdą.” Taki będzie los tych po Pańskiej lewicy.

Klasę „owiec”, którą Pan przy rozdziale stawia po prawicy, Pismo Św. nazywa też „wielkim ludem”, którego członkowie miłują Boga i mu służą. Tacy ludzie przestrzegają wszystkich ustaw kraju, zgodnych z prawem Bożem; ale nie będą stosować

się do ustawy ludzkiej, któraby ich spowodowała do złamania przysięgi czynienia woli Wszechmocnego. Oni nie przypisują zbawienia człowiekowi, ani przezeń utworzonej mocy ani jej godłu. Niektórzy z nich może poniosą śmierć, dlatego że słuchają praw Bożych i wzbraniają się przypisywać zbawienie władzy ustanowionej przez ludzi. Lepiej jednak z rąk bezbożnych ludzi ponieść śmierć za wierność Bogu i być potem przezeń wzbudzonym do wiecznego życia, aniżeli umrzeć Bogu niewiernym i na wieki pozostać w śmierci. Pan pokazuje, że ci, co go miłują, oczekują zbawienia od Jehowy przez Chrystusa, a nie od ludzi. Objawienie 7:9, 10 potwierdza to. Całe stworzenie, służące Bogu bądź w niebie bądź na ziemi, łączy się we wspólnem „Amen!” i wszyscy jednako widzą swoje zbawienie w Jehowie.

Jedyny cel tego przemówienia jest danie ostrzeżenia, aby ludzie dobrej woli mogli się schronić w jedynem miejscu bezpieczeństwa. Niechaj ci, co chcą uprawiać formalizm, to czynią nadal bez przeszkód. Jeżeli przez oddawanie honorów ludziom lub godłom chcą przypisywać ochronę i zbawienie temu, co przedstawiają ludzie lub sztandary, niechaj to czynią. Jeżeli zaś ktoś sobie życzy służyć Bogu, otrzymać jego uznanie i błogosławieństwa wiecznego życia, niechaj zdecydowanie stanąć po stronie Pana i jego Królestwa i w tem trwać. Oby Państwo wszelką cześć i chwałę oddawali Panu i wyglądali zbawienia od Boga, który jedynie może dać wieczne życie! Ludzie wszystkich narodów wybiorą teraz swoje stanowisko i będą w ten sposób stanowić o swoim losie. Pozostają

cych po stronie szatana Pan przeznacza ku lewicy — na zniszczenie. Ale miłujący i słuchający Pana pośpieszą się otwarcie oświadczyć za Królestwem, aby otrzymać wieczne życie. Niech Państwo się zdecydują!

Rezolucja

My, ludzie dobrej woli wszystkich narodów, oświadczamy, że wierzymy w Boga i Chrystusa Jezusa i w Biblię jako jedynego pewnego przewodnika człowieka.

Nie przypisujemy żadnemu człowiekowi zbawienia i nie będziemy się kłaniać stworzeniom ni rzeczom ani ich będziemy sławić jako zbawców.

W zupełności zgadzamy się z Objawieniem 7: 9, 10, i za nasze własne, radosne przyjmujemy wołanie: „Chwała naszemu Bogu i Chrystusowi Jezusowi!”

Oświadczamy się za Jehowę i jego Królestwem pod władzą Chrystusa i z jego łaską zawsze będziemy słuchać i mu służyć.

Przy końcu swego przemówienia sędzia Rutherford przedłożył powyższą rezolucję, a powstawszy z miejsc, radośnie przyjęli ją widzialni słuchacze w Los Angeles, jak i radjo-słuchacze zgromadzeni w innych miejscach po całej ziemi. Każdy, kto tę rezolucję czyta i się z nią zgadza, powinien oświadczyć swoją zgodę na nią przed Bogiem.

Twój wybór

*„Przyjmijcie ćwiczenie moje, a nie srebro, a umiejętność
raczej niż złoto wyborne. Albowiem lepsza jest mądrość
niż party, także wszystkie pożądane rzeczy nie porównają
z nią” (Przypow. Salomon. 8:10, 11).*

CZY KIEDYKOLWIEK pomyślałeś o tem, że masz przywilej wybrać sobie coś, czego od dawna gorąco pożądało serce twoje, i że na pewno to możesz zdobyć? Dwie rzeczy wabią dziś ku wyborowi; dwie drogi prowadzą w nieskończoną dal i wszystko istniejące warunkuje droga jedna lub druga. Masz teraz przywilej wolnego wyboru, rozważnej decyzji. Lecz zanim człowiek może uczynić mądry wybór, musi otrzymać prawdziwe pouczenie, na którem z ufnością może polegać. Takie uświadomienie dają niniejsze wywody, oparte na Słowie Bożem. Najpierw pozwól się zapewnić, że tutaj nie chodzi o wywieranie religijnego wpływu. Religji djabeł używał w chytry sposób do tumanienia ludzi i odwracania ich od prawdziwego Boga. Długi czas była ona nader skutecznem mamidłem. Ten czas minął i oto ludzie muszą słyszeć i przyjąć prawdę, bo tylko ona jest bezpiecznym i niezawodnym przewodnikiem.

Biblia jest Słowo Jehowy Boga. Jest czystą, niefalszowaną prawdą. Przytaczamy tutaj dokładnie wersety Pisma Św., aby każdy mógł wziąć do ręki swoją Biblię i porównać jej teksty z dobrze znanymi faktami, a przez to zdołał sam stwierdzić, jak prawdziwa jest Biblia. Bóg stworzył niebo i ziemię i osadził człowieka na ziemi, ażeby — jeśli

dotrzyma warunków — wiecznie na niej żył (Psalm 24:1; Izajasza 45:12, 18). Bóg jest źródłem i dawcą wiecznego życia (Do Rzymian 6:23). Jezus powiedział: „Jamci jest ta droga, i prawda, i żywot; żaden nie przychodzi do Ojca, tylko przez mię” (Jana 14:6). Jeżeli więc Bóg jest źródłem życia, co Jezus jeszcze ma do czynienia z tym wielkim darem? Odpowiedź jasno wynika z Pisma Św. i treściwie podana jest niżej. Kto zdobywa pożądane wiadomości, będzie w stanie uczynić rozsądny wybór. Zależnie od rzeczy obranej wybór wiedzie do bogactwa albo do zguby.

Bóg stworzył pierwszego człowieka i nazwał go Adamem. Adam był doskonały i byłby mógł wiecznie żyć, gdyby słuchał swego Stwórcy. Bóg nie dał człowiekowi duszy, lecz stworzył go jako duszę. Każde żyjące stworzenie jest duszą; i człowiek został stworzony jako żyjący twór, który jest duszą (1 Mojżeszowa 2:7). Bóg polecił człowiekowi być posłusznym i powiadomił go, że nieposłuszeństwo karane będzie śmiercią (1 Mojżeszowa 2:17). Adam nie był posłuszny; dlatego został skazany na śmierć i wyrok ten został na końcu długiego okresu zupełnie wykonany. Podczas tego okresu Adamowi i żonie jego urodziły się dzieci; to stanowiło początek rodzaju ludzkiego. Następstwa wyroku śmierci wskutek dziedziczności przeszły na dzieci Adama; przeto jest napisane: „Jako przez jednego człowieka grzech wszedł na świat, a przez grzech śmierć, to też na wszystkich ludzi śmierć przyszła, ponieważ wszyscy zgrzeszyli” (Do Rzymian 5:12). Wszyscy

ludzie są z natury niedoskonali a dlatego grzesznicy.

Kłamstwo zwiodło człowieka do popełnienia grzechu, podlegającego karze śmierci. Duchowe stworzenie imieniem Lucyfer było zwierzchnikiem ziemi i człowieka; dla swej nieprawości znany jest teraz pod czterema tytułami: szatan, djabel, wąż i smok (Objawienie 20:1). Lucyfer — obecny djabel — rzekł do Ewy: „Chociaż Boga nie usłuchasz, napewno nie umrzesz, lecz staniesz się taka mądra, jak sam Bóg” (1 Mojżeszowa 3:4, 5). To kłamstwo zwiodło Ewę do nieposłuszeństwa. Wiadząc, że Ewa musi umrzeć, Adam dla swojej samolubnej pociechy postanowił nie stracić jej czyli wołał ponieść śmierć, niż zrezygnować z jej towarzystwa. Dlatego umyślnie przyłączył się do niej w przestępstwie (1 Do Tymoteusza 2:14). Szatan wnioskował, że przez to, co się stało, uczynił Boga kłamcą i że przez to uwydatni się jego własna wielkość. Wyzwał Boga, aby osadził na ziemi człowieka, któryby pozostał Bogu wiernie oddanym, i oświadczył, że mógłby wszystkich ludzi odwieść od Boga i skłonić do zlorzeczenia mu (Hioba 1:9-11; 2:4, 5). Przez to twierdzenie powstała kwestja sporna, kto jest najwyższy, a chcąc rozstrzygnąć ją ku zadowoleniu całego rozumem obdarzonego stworzenia, Bóg przyjął to wyzwanie i przez wieki dozwalał djabłu czynić wszystko, co chciał, dla wykazania słuszności swego twierdzenia. Wynikiem tego będzie zupełna porażka szatana. Czas, w którym szatan miał możność wykazać słuszność swego stanowiska, nie spotykając się z interwencją Boga, teraz minął;

nadeszła pora zupełnego, trwałego załatwienia kwestji spornej. To rozstrzygnięcie dotyczy całej ludzkości.

Jehowa Bóg dał obietnicę, że wzbudził nasienie czyli możnowładcę, który po upływie czasu, w którym szatan miał sposobność sprawdzić swoje twierdzenie, zniszczy szatana i wszystkich jego przedstawicieli, i że następnie on Sprawiedliwy postanowiony będzie głową rządu świata, aby nim rządził w sprawiedliwości. Tem nasieniem czyli możnowładcą jest Chrystus (Do Galatów 3:8, 16, 29; 1 Mojżeszowa 3:15; 22:17, 18).

Prawo Boże jest niezmiennie, a ponieważ to prawo skazało Adama na śmierć, a sąd ten przynosi śmierć i wszystkim potomkom Adama, przeto trzeba wnioskować, że żaden człowiek nie mógłby wskutek własnych wysiłków wiecznie żyć. Bóg mógł jednak sprawić — co też uczynił —, by inny doskonały człowiek dobrowolnie umarł w miejsce grzesznika Adama, gotując przez to możliwość uwolnienia wszystkich ludzi od skutków odziedziczonego grzechu, aby potem czynili zadość wymaganiom Boskiego prawa i żyli. Na ziemi nie było atoli doskonałego człowieka, któryby za Adama mógł umrzeć. Bóg przeto przysposobił zastępcę; zesłał swego umiłowanego Syna na ziemię, który stał się człowiekiem i przyjął postać i podobieństwo grzesznego człowieka, ale był święty, bez winy i bez grzechu (Do Filipensów 2:5-8; Do Żydów 7:26). Bóg nazwał go Jezusem, dlatego że imię to znaczy „zbawca ludzkości” (Mateusza 1:21). Dożywszy wieku dojrzałego, Jezus rozpoczął swoją służbę na ziemi i oświadczył, że przy-

szedł, aby wszystkim słuchającym obwieścić prawdę i dać możliwość znaleźć życie (Mateusza 20:28; Jana 10:10; 18:37). Człowiek Jezus musiał najpierw przebyć ciężką próbę i objawić w niej swoją lojalność, wierność i nienaganność względem Jehowy, a przez to zarazem dowieść, że twierdzenie szatana jest kłamliwe i że szatan przeto jest kłamcą. Jezus poddany został takiej próbie i zachował swoją nienaganność aż do końca. O nim jest napisane: „Choć był Synem Bożym, wszakże z tego, co cierpiał, nauczył się posłuszeństwa. A tak doskonałym będąc, stał się wszystkim sobie posłusznym przyczyną zbawienia wiecznego” (Do Żydów 5:8, 9).

Bóg wzbudził Jezusa z śmierci jako duchowe, boskie stworzenie, dał mu najwyższe stanowisko w niebie i mianował go wielkim usprawiedliwicielem słowa i imienia Bożego, sprawcą wiecznego zbawienia i rozdawcą życia wszystkim, którzy go słuchają (Do Filipensów 2:5-11; 1 Piotra 3:18; Do Rzymian 6:23). Ponieważ Jezus okupił ludzkość swoją własną krwią, przeto jest Zbawcą rodu ludzkiego. Z łaski Bożej ma teraz prawo udzielać życia wszystkim, którzy się decydują słuchać Boga i Chrystusa Jezusa (1 Piotra 1:18, 19; Jana 3:16, 17). Innej drogi, na której człowiek mógłby otrzymać życie, niema (Dzieje Apost. 4:12). Od skazania Adama na śmierć aż do przyjścia Chrystusa Jezusa, Zbawiciela, upłynął długi czas. Długi okres dzielił też śmierć i zmartwychwstanie Jezusa od jego wtórego przyjścia i początku jego Królestwa. W ciągu tego okresu Bóg wybrał z ludzi lud dla swego imienia, który pod przewodnictwem Chry-

stusa Jezusa miał wykonać zamysł Jehowy. Bóg najpierw posługiwał się gronem wybranych mężów jako obrazami, ilustrującymi rozwój i wykonanie jego zamysłu. Abraham otrzymał obietnicę, że Jehowa wyda nasienie, przez które wszyscy ludzie na ziemi mają otrzymać sposobność dostąpienia błogosławieństw. Bóg dał Abrahamowi syna, którego nazwał Izaakiem, i Abraham dobrowolnie ofiarował tego syna Bogu jako żywą ofiarę. Abraham wyobrażał samego Boga, podczas gdy Izaak był obrazem Chrystusa Jezusa, Syna Bożego, który rzeczywiście został ofiarowany celem dostarczenia ceny wykupu za ludzkość (1 Mojżeszowa 22:15-18).

Jakób był wnukiem Abrahama. Bóg zmienił imię Jakóba na Izrael i powtórzył wobec niego swoją obietnicę (1 Mojżeszowa 32:27, 28). Izrael był ojcem narodu Izraelskiego, złożonego z dwunastu pokoleń. Bóg wybrał Izraelitów jako lud obrazowy i zilustrował przezeń większe rzeczy, które miały się stać w dalekiej przyszłości (1 Do Koryntów 10:11). Bóg używał ten naród w proczy sposób, by zilustrować czyli przepowiedzieć, w jaki sposób wykona swój zamysł dania ludziom życia. We właściwym czasie pierworodni wszystkich rodzin Izraelskich, które wykazały wiarę w Boga, w cudowny sposób zachowani zostali od śmierci. Przez to Bóg zilustrował, że gromada wybranych ludzi, którą uczyni towarzyszami Chrystusa Jezusa, ujdzie śmierci, otrzyma wieczne życie w niebie i pod przywództwem Chrystusa Jezusa użyta będzie do wcielenia w czyn zamysłu Bożego. Wszyscy inni Izraelici, którzy słuchali Boga, wy-

obrażali tych, których Bóg uczyni częścią składową swej organizacji i obdarzy wiecznem życiem na ziemi. Tak Bóg w proroczy sposób zobrazował dwie klasy ludzi, których czeka zbawienie i życie: po pierwsze małe grono tych, którzy idą do nieba; po drugie członków wielkiego, niezliczonego ludu, któremu obiecane jest wieczne życie na ziemi. Zapamiętajmy sobie te fakty, gdyż są ważne dla uczynienia rozsądnego wyboru.

Prawo Boże

Prawo Boże to przepisy postępowania, któremi kierować się muszą jemu posłuszne stworzenia. Jego prawo nakazuje czynić to, co jest prawe, i zapowiada karę, która spotka wszystkich, co mu są świadomie nieposłuszni. Jego pierwsze przykazanie brzmi: „Nie będziesz miał bogów innych przedemną. Nie czyni sobie obrazu rytego, ani żadnego podobieństwa rzeczy tych, które są na niebie wzgórz, i które na ziemi nisko, i które są w wodach pod ziemią” (2 Mojżeszowa 20:3, 4).

Wobec tego, że djabeł zawsze usiłował odwieść wszystkich ludzi od Boga, Bóg dla dobra ludzi ustanowił i oznajmił to prawo. Jehowa jest życiodawcą i każdy, kto chciałby otrzymać życie, musi jego, prawdziwego wszechmocnego Boga, uznać, czcić i jemu samemu tylko służyć. Człowiek może oczekiwać zbawienia tylko od Boga, a nie od jakiegokolwiek stworzenia lub rzeczy, zalecanej przez ludzi. Wielkie i najważniejsze przykazanie, które Bóg dał człowiekowi, ujęte jest w następujące słowa: „Będziesz miłował Pana, Boga twego, z wszystkiego serca twego, i z wszystkiej

duszy twojej, i z wszystkiej myśli twojej" (Mateusza 22:37). Miłować Boga znaczy słuchać go i służyć mu, tak jak on nakazał. Nikt nie może otrzymać życia w niebie lub na ziemi, nie wykazawszy uprzednio swego posłuszeństwa i przywiązania względem Boga. W wielu ludzi wmówiono, że Bóg zamierza jaknajwięcej ludzi zyskać dla nieba, podczas gdy djabeł większość ludzi wciąga do piekła. To mniemanie jest absolutnie fałszywe, albowiem „piekło” nie jest miejsce mąk, lecz grób czyli stan śmierci (Psalm 86:13; Objawienie 20:13). Bóg nie zajmuje się próbami, ani nie usiłuje dostać kogoś do nieba. Djabeł natomiast usiłuje zgotować ludziom śmierć czyli zniszczenie. Za jego sprawą ludzie głoszą fałszywą naukę, że Bóg stworzył miejsce wiecznych mąk, nazwane piekłem, i miliony w nie wierzą.

Dla wykonania swego zamysłu Bóg najpierw wybiera z narodów „lud dla swego imienia” i posługuje się nim do wydania świadectwa dla swego imienia (Dzieje Apost. 15:14). To świadectwo ma ludziom obwieścić, że Jehowa jest jedyny prawdziwy Bóg i jedyne źródło wiecznego życia. Jehowa używa swoich wiernych w usprawiedliwieniu swego imienia. Jego dalszy zamysł, podporządkowany jednak usprawiedliwieniu jego imienia, polega na udzieleniu wiecznego życia tym, którzy mu wiernie służą i go słuchają. Spółtowarzyszom Chrystusa Jezusa daje on życie w niebie, innym posłusznym ludziom wieczne życie na ziemi. Swoim postępowaniem z Izraelitami czyli Żydami Jehowa miał na celu wydać lud, któryby wiernie trwał przy jego imieniu, i dlatego zakazał mu mieć

lub czcić innych bogów. Nieliczni tylko Żydzi dochowali Bogu wierności. Z jakiej przyczyny większość z nich była Bogu niewierna? — Dlatego że djabeł wśród narodów, które żyły wokół Żydów, wprowadził pewną formę religijnej adoracji, która odводziła ludzi od Boga. Ów rodzaj religijnej adoracji Pismo Św. nazywa czczeniem Baala czyli djabła. Żydzi sprzeniewierzyli się Bogu i przyjęli religję baalową, co było jawnem przekroczeniem prawa Bożego. Dlatego Bóg ich odrzucił i zniszczył Izrael jako naród (1 Mojżeszowa 25:3-5; Sędziów 2:11-14).

Wraz z swymi wiernymi apostołami Jezus wprowadził prawdziwe czczenie Jehowy zarówno wśród Żydów jak i wśród narodów nieżydowskich. Bóg posłał poselstwo prawdy Żydom i poganom, aby z narodów wyszedł lud, którego chciał użyć do świadczenia o swoim imieniu (Dzieje Apost. 15:14). Pan Jezus oświadczył, że tylko ci się Bogu podobają, którzy go wielbią w duchu i w prawdzie; to znaczy, że mają przestrzegać jego przykazań i nie służyć stworzeniom, lecz samemu Bogu (Jana 4:24). Przeto rzecz można, że Chrystus Jezus sam ugruntował prawdziwe chrześcijaństwo, lecz odtąd tylko niewielu wcielało je w czyn, a ta garstka właśnie służyła Bogu w duchu i w prawdzie.

Djabeł zawsze się pilnie starał bronić swojej sprawy w kwestji spornej. Dlatego skłonił ludzi do stworzenia organizacji, od wieków zwanych „kościółami”. Te urzędowne zwa się wedle imienia Chrystusa i podają, że reprezentują Chrystusa Jezusa na ziemi. Dzisiaj powszechnie wiadomo, że

tak zwane systemy „kościelne” nie są oddane Bogu, lecz biorą udział w politycznych i komercyjnych sprawach tego świata i uprawiają tylko zewnętrzną formę adoracji, a w rzeczywistości nie wielbią Jehowy Boga i nie służą mu. Systemy te chwala ludzi i ich dzieła, a omieszkują oddać chwałę Najwyższemu.

Wśród licznych kościołów naczelne miejsce zajmuje kościół rzymsko-katolicki. Kościołem tym zawiaduje i rządzi rzymsko-katolicka hierarchja, to jest ciało, złożone z nielicznych tylko mężów i działające z Rzymu, z Włoch, przyczem we wszystkich częściach świata ma swoich przedstawicieli. Miljony tak zwanych „katolików”, których sam kościół nazywa „ludnością katolicką”, popierają tę organizację, dlatego że w tych ludzi wmówiono, że rzymsko-katolicki kościół reprezentuje Boga na ziemi. Rzymsko-katolicka hierarchja, podając się za chrześcijańską, w rzeczywistości jest największą polityczną organizacją na ziemi. Jezuici pełnią tajną służbę tej organizacji, wdzierają się do wszystkich rządów, wysiedzają wszystkie ich tajemnice, uprawiają politykę i knują wszelkiego rodzaju intrygi, aby lud zupełnie dostać pod swoją władzę. Wszystkie religijne organizacje ziemi w mniejszym lub większym stopniu zawikłane są w polityczne sprawy tego świata, co wskazuje, że nie są po stronie Chrystusa Jezusa. Albowiem Jezus oświadczył: „Królestwo moje nie jest z tego świata” (Jana 18:36). Djabł posługiwał się systemami kościelnymi do omamienia i wprowadzenia w błąd milionów ludzi dobrej woli i odwrócenia ich od Boga.

Dlaczegoż Bóg nie przeszkodził djabłu w tumanieniu ludzi przez nadużywanie imienia Chrystusowego? Dlatego że Jehowa Bóg przez pewien czas chciał djabłu dać wolną rękę, aby mógł czynić wszystko, co jest w jego mocy, celem odstręczenia ludzi od Boga. Po wzbudzeniu Jezusa z śmierci i jego wstąpieniu do nieba Bóg byłby zaraz mógł polecić mu ustanowić Królestwo sprawiedliwości i przepędzić diabła, lecz wówczas jeszcze nie był nadszedł właściwy czas Boży i dlatego Jehowa tedy powiedział do Chrystusa Jezusa: „Siądź po prawicy mojej, dokąd nie położę nieprzyjaciół twoich podnóżkiem nóg twoich” (Psalm 110:1; Do Żydów 10:13). Zarówno proroctwa Pisma Św., jak i ziszczające je dostrzegalne fakty wskazują, że okres panowania szatana upłynął w roku 1914.

Jezus powiedział, że wojna światowa będzie pierwszym jawnym dowodem końca nieprzerwanego panowania szatana i „początkiem boleści” (Mateusza 24:3, 7, 8). Jego proroctwo wypełniło się w roku 1914 i od tego czasu nędza wśród ludzi z roku na rok wzrasta (Objawienie 12:12). Mówiąc z swymi uczniami, Jezus im jasno przedstawił, że wprawdzie musi odejść, że atoli powróci, aby wziąć do siebie swoich wiernych i ustanowić swoje Królestwo. Tuż po zmartwychwstaniu Jezusa apostołowie jego zostali pouczeni o sensie tych słów i wedle Biblii oświadczyli, że niebiosa musiały przyjąć Chrystusa Jezusa aż do czasu naświetlenia wszystkich rzeczy, o którym Bóg mówił przez usta wszystkich proroków (Dzieje Apost. 3:19-24). Ta restytucja, oznacza ustanowienie Królestwa pod władzą Chrystusa, które w figurze

ustanowione zostało pod władzą Dawida. Obfite dowody Pisma Św. i niezaprzeczalne fakty, które za sprawą Pana nastąpiły jako wypełnienie się proroctwa, wskazują bez żadnej wątpliwości, że Pan Jezus Chrystus objął swoją władzę jako Król i rozpoczął swoje panowanie w czasie, gdy szatan, nieprzyjaciel, wciąż jeszcze sprawuje władzę nad narodami ziemi (Objawienie 11:17, 18). Chrystus Jezus jest teraz w świątyni Boga, Jehowy, i Pan poleca wszystkim narodom dać posłuch prawdzie, aby każdy sobie tego życzący mógł obrać właściwą drogę (Abakuka 2:20). Dla wszystkich ludzi, więc i dla ciebie, nadszedł czas dowiedzieć się prawdy i uczynić rozumny wybór.

Zgromadzenie

Za dni Noego rodzaj ludzki się bardzo zepsuł; tylko Noe i najbliżsi członkowie jego rodziny pozostali Bogu wierni. Wszystkich innych djabeł zwiódł do odstępstwa od Boga. Współcześni Noego szydzili z Boga i z jego imienia i wyśmiewali się z Noego, gdy im opowiadał o Bogu i jego zamiśle (1 Mojżeszowa 6:1-17). Zważmy teraz na słowa Jezusa, wedle których w czasie jego przyścia na sąd panować będą na ziemi podobne stosunki i ludzie będą musieli uczynić wybór. I dzisiaj religjanci wystawiają Boga na pośmiewisko, stawiając zdanie ludzkie w miejsce Boskiego Słowa prawdy. Przybliżają się do Boga swymi ustami, lecz serca ich dalekie są od niego. Politycy szydzą z Boga, podając, że wzywają jego imienia, podczas gdy w rzeczywistości przeciwdziałają je-

go Słowu. Wielcy finansiści ani nie mają szacunku dla Boga, ani się nie troszczą o prawa wybranego przezeń ludu. Ludzie naogół nietylko są bezbożni, lecz szukają własnej przyjemności, i gdy się przed nimi wymawia imię Boga i Chrystusa, zaczynają się śmiać i drwić z tego. Tylko stosunkowo mała mniejszość ma życzenie znać Boga i mu służyć. Te stosunki ściśle odpowiadają przepowiedni Jezusa o jego powrocie i czasie, w którym ludzie mają uczynić wybór. „Ale jako było za dni Noego, tak będzie i przyjscie Syna człowieczego. Albowiem jako za dni onych przed potopem jedli, i pili, i ożenili się i za mąż wydawali, aż do onego dnia, którego wszedł Noe do korabia, i nie spostrzegli się, aż przyszedł potop i zabrał wszystkich: tak będzie i przyjscie Syna człowieczego” (Mateusza 24: 37-39).

Panowanie Chrystusa się rozpoczęło; rozdział narodów jest w toku i nadszedł słuszny czas Boży na zniszczenie jego nieprzyjaciół, jak jest napisane: „Przyszedł gniew twój i czas..., abyś wytracił tych, co psują ziemię” (Objawienie 11:18). Jest to czas, w którym Pan Jezus uczyni sąd nad narodami (Jana 5:22-27). Dlatego Pan poleca swoim świadkom uderzyć na alarm i ostrzegać przed zbliżającym się wykonaniem jego wyroku. Bóg powiada przez swego proroka Joela: „Obwołajcie to między narodami, ogłoście wojnę (inne tłum.: zbróćcie się do wojny), pobudźcie mocarzy, niech przyciągną, a dadzą się nająć wszyscy mężowie waleczni!” (Joela 3:9).

Bliski jest czas, kiedy wielka walka ostateczna, walka wielkiego dnia Boga, Wszechmogącego,

stoczona zostanie między zastępami sprawiedliwości a djabłem i jego bezecną organizacją. Dlatego djabeł zbiera wszystkie swoje siły wojenne do walki. Ludzie wszystkich narodów muszą być rozdzieleni i sądzeni, przeto zgromadzani są przed stolicą sądową, aby się zdecydowali. Pan przeto powiada do narodów ziemi: „Zgromadźcie się, a zbieżcie się wszystkie narody okoliczne, zbierzcie się; spraw to, o Pani! że tam zstąpią mocarze twoi. Niech się ocucą i przyciągną te narody na dolinę Jozafat; bo tam siedzieć będę, abym sądził wszystkie narody okoliczne. Zapuszczcież sierp, bo się do stało żniwo; pójdźcie, zstąpcie, bo pełna jest prasa; opływają kadzi, bo wiele jest złości ich. Gromady, gromady leżeć będą w dolinie posieczenia; bo bliski jest dzień Pański w dolinie posieczenia” (Joela 3:11-14).

Przez wieki ziemia napelniona była złością i przemocą. Winorośl ziemi dojrzała do zbioru i musi przeto być zebrana i zniszczona (Objawienie 14:18-20). Nadszedł czas, w którym ludzi dobrej woli trzeba wwieść do organizacji Bożej, aby byli zbawieni i otrzymali życie. Wyraz „dolina posieczenia” (inne tłum.: rozstrzygnięcia) wskazuje na czas, miejsce i okoliczności, w których ludzie muszą się zdecydować za pewnem stanowiskiem. Złość wybujała na całym świecie; kto zatem miłuje sprawiedliwość, ten musi się odłączyć od złoślików. Jehowa polecił na ziemi miłującym go ludziom wydać zew ostrzegawczy przed zbliżającym się ostatecznem rozstrzygnięciem i wykonaniem wyroku. Dlatego daje teraz ludziom zrozumienie prawdy. Jeśliż zatem zdobył pewną znajomość o

Słowie Prawdy Jehowy, to ona nie tylko ma cię uzdolnić do znalezienia drogi żywota, lecz i zachęcić do przekazania ostrzeżenia innym ludziom przez opowiedzenie im o prawdzie. W posłuszeństwie względem przykazania Bożego świadkowie Jehowy ogłosili poselstwo prawdy w postaci różnych ksiązek, z którymi chodzą do ludzi, aby im dać sposobność poznania go. Gdyby świadkowie Jehowy nie ostrzegali ludu przed tem, co nastąpi, omieszkując opowiadać mu o prawdzie, wówczas spotkałoby ich zniszczenie, albowiem Jehowa powiada do swoich świadków: „Słuchajcie słów z ust moich i ostrzegajcie ich odemnie. Jeżeli ich nie napomnicie i bezbożni zginą w swojej nieznajomości, tedy krew ich od was żądana będzie. Jeżeli zaś napomnicie bezbożnego, a on się nie nawróci i umrze, to zbawiliście dusze wasze” (Ezechiela 3:17-20). W ten sposób wkłada Pan na wszystkich znających prawdę obowiązek wydania ostrzegawczego pozwu, aby i inni byli uświadomieni.

Złościcy

Kto są złościcy? Szatan, djabeł, jest ich przywódcą, a wszyscy stojący świadomie po jego stronie poczytani są za złych. Jest napisane: „Cały świat w złem położony jest” (1 Jana 5:19). Wszyscy ludzie urodzili się w grzechu i poczęci są w nieprawości; wszyscy są z natury grzesznikami (Psalm 51:5; Do Rzymian 5:12). Przez grzech Adama cały ród ludzki od czasów Edenu ulega śmierci. Ale Bóg przygotował drogę, po której jedynie można ująć wiecznotrwałej śmierci i zna-

leżć wiecznotrwale życie. Kto chciałby ująć śmierci i dostąpić życia bez końca, ma przywilej wyboru. Chcąc wybrać życie, trzeba mieć wiarę w przelaną krew Chrystusa Jezusa, Zbawiciela ludzkości, i stać się zupełnie posłusznym prawu Bożemu. Dla tego Jezus powiedział: „Jamci jest ta droga, i prawda, i żywot” (Jana 14:6). W obecnym dniu sądu Bóg poleca obwieszczać prawdę i wysyła swoich świadków do ludzi, aby z pełnem zrozumieniem przyjęli przygotowany dla nich dar. Za-uważmy, jak śmierć przyszła na człowieka i w jaki sposób Bóg przygotowuje dar życia. Teksty u Rzymian 5:18, 19 i 6:23 orzekają, że „życie jest darem Bożym”. Nikt nie może przyjąć daru, nie wiedząc, że mu jest zaofiarowany. Ale jeżeli mu zostaje ofiarowany, musi go przyjąć albo odrzucić, a w ten sposób obiera bogactwo życia albo — zniszczenie.

Koniec złości

Zamiarem Jehowy jest położyć koniec złości i uczynić ziemię przyjemnem miejscem zamieszkania, w którym sprawiedliwi będą mogli żyć na wieki. Szatan, on złośnik, z dopustem Bożym posunął się do ostateczności dla urzeczywistnienia swego chępliwego twierdzenia; oto czas jego upłynął i nie mamy potrzeby głowić się nad tem, jaki będzie koniec tego złośnika. Bóg jasno pokazuje nam przez Słowo swoje, jaki los spotka nieprawych. „Niezbożni poginą, a nieprzyjaciele Pańscy, jako tłustość barania z dymem niszczeje, tak oni zniszczają. Przestępcy pospółu poginą, a nie

zbożnicy na ostatek wykorzeni będą" (Psalm 37:20, 38). „Strzeże Pan wszystkich, którzy go milują; ale wszystkich niepobożnych wytraci" (Psalm 145:20).

Złościcy nie będą gdzieś męczeni, lecz zupełnie przestaną istnieć. Odnosnie do szatana, onego złościka, Bóg powiada: „Obróć cię w popiół... i nie będzie cię aż na wieki" (Ezechjela 28:16-19). Złościcy zginą, to znaczy, że już nigdy nie będą żyli. (Psalm 92:9).

Kiedy złościcy zginą? Niezwłocznie po rozdziale ludzi przez Pana Jezusa Chrystusa, który to rozdział obecnie jest w toku. Chrystus Jezus straci złościków, o czym w 14 i 15 wierszu Listu Judy jest napisane: „A prorokował też o nich siódmy od Adama Enoch, mówiąc: Oto Pan idzie z świętymi tysiącami swoimi, aby uczynił sąd wszystkim i karał wszystkich niebożników między nimi ze wszystkich niepobożności ich, które niebożnie plodzili, i ze wszystkich przykrości, które mówili przeciwko niemu niebożni grzesznicy."

Szatan i wszyscy, którzy przy nim pozostają, będą zniszczeni: „W ogniu płomienistym, oddając pomstę tym, którzy Boga nie znają, i tym, którzy nie są posłuszni ewangelii Pana naszego Jezusa Chrystusa; którzy pomstę odniosą, wieczne zatracenie od obliczności Pańskiej i od chwały mocy jego" (2 Do Tesal. 1:8, 9). Akurat przed wykonaniem tego sądu Pańskiego ludziom musi być dane ostrzegawcze świadectwo; oto dlaczego Państwo mają teraz przywilej słyszeć prawdę. Ostrzeżenie dotyczy tych, którzy żyją na ziemi przed

walką wielkiego dnia Boga, Wszechmogącego. Miljony ludzi, które w nieświadomości zstąpiły do grobu, a zatem nigdy nic nie słyszały o prawdzie, Bóg wzbudzi z śmierci i da im sposobność poznać Pana i słuchać go; dlatego Jehowa postanowił dzień sądu, w którym wszyscy, co są w grobach będą wzbudzeni i sądzeni (Dzieje Apost. 17:31; Jana 5:28, 29). Kto teraz żyje i słyszy poselstwo o Królestwie, musi się zdecydować. Musi z własnej woli powziąć decyzję służyć Bogu i Chrystusowi, albo pozostać w obozie diabła. Przypuśćmy, że człowiek nie miałby chęci uczynić teraz wyboru; co się z nim stanie? Nie będzie do tego zmuszony, ale jeśli, usłyszawszy prawdę lub otrzymawszy do tego sposobność, omieszkuje lub wzbrania się zdecydować, z pewnością zginie. Tylko decydujący się wierzyć w Chrystusa Jezusa, Zbawiciela i Króla, i w Jehowę, jedynego prawdziwego Boga, i im służyć, będzie żył, jak jest napisane: „Kto wierzy w Syna, ma żywot wieczny; ale kto nie wierzy Synowi, nie ogląda żywota; lecz gniew Boży zostaje na nim” (Jana 3:36). Z powodu dzieła dziedzicznego grzechu gniew Boży ciąży na całej ludzkości i tylko ci, którzy obierają wyznaczoną drogę Bożą przez Chrystusa Jezusa, ujdą tego gniewu. Innej drogi uniknięcia szponów djabełskich niema. Jedynie przez Chrystusa Jezusa możliwe jest zbawienie (Dzieje Apost. 4:12).

W jaki sposób należy się zdecydować

Czy chcąc zająć stanowisko po stronie Pana Jezusa i Jehowy Boga, muszę się przyłączyć do ja-

kiejś religijnej lub kościelnej organizacji? Nie! stanowczo nie, albowiem temi organizacjami diabeł posługuje się do zaciemniania prawdy i zaślepiania ludu. Systemy, zwane „kościółami”, nie służą Bogu; uprawiają religię tylko dla pozorów.

Bóg teraz oznajmia swoje zamierzenie zmniejszenia tej ucieczki kłamstwa (Izajasza 28:15-20). W jakiż więc sposób można powziąć decyzję i wstąpić na drogę życia? Przedewszystkiem musisz poznać i wierzyć, że Jehowa jest jedynym prawdziwym, wszechmocnym Bogiem, dawcą życia (Do Żydów 11:6). Następnie musisz uznać Chrystusa Jezusa za Odkupiciela i Zbawcę człowieka, usprawiedliwiciela imienia Jehowy i prawowitego władcę świata. Dalej musisz ślubować czynić wolę Bożą, co znaczy, że musisz poznać jego wolę, starając się zgłębić ją w jego Słowie. Znajomość prawdy jest daleko ważniejsza i cenniejsza od wszystkiego bogactwa ziemi, wobec tego też jest napisane, że lepiej jest zdobyć wyrozumienie niż złoto i srebro (Przypow. Salomon, 16:16). Musisz nie tylko przyjąć prawdę i w nią wierzyć, lecz i otwarcie stanąć po stronie Boga i jego Królestwa: „Jeśli byś ustami wyznał Pana Jezusa i uwierzył byś w sercu twojem, że go Bóg z martwych wzbudził, zbawiony będziesz. Albowiem sercem wierzone bywa ku sprawiedliwości, ale się ustami wyznaje dzieje ku zbawieniu. Bo Pismo mówi: Wszelki, kto weń wierzy, nie będzie pohańbiony... Każdy bowiem, ktoby wzywał imienia Pańskiego, zbawiony będzie” (Do Rzymian 10:9-11, 13).

Stanąwszy po stronie Pana przez poświęcenie się jego służbie, zapytasz, co dalej winienesz czy-

nić. Biblia ci odpowiada: „Oznajmil ci człowiecze, co jest dobrego, czegoż Pan chce po tobie; tylko abyś czynił sąd, a miłował miłosierdzie i pokornie chodził z Bogiem twoim” (Micheasza 6:8). To znaczy, że musisz jak Jezus miłować sprawiedliwość i nienawidzić niesprawiedliwości (Do Żydów 1:9; Psalm 45:7). Znaczy to nadto, że trzeba z wszystkimi ludźmi postępować sprawiedliwie, miłować miłosierdzie i wszystkim je okazywać; że trzeba być pokornym czyli posłusznym względem Boga, radośnie chowając jego przykazania; że trzeba miłować Boga i ku niemu spoglądać, oczekując od niego zbawienia przez Chrystusa Jezusa i być wiernym jemu i jego Królestwu (2 Mojżeszowa 20:2-5). „A Jezus mu rzekł: Będziesz miłował Pana, Boga twego, ze wszystkiego serca twego, i ze wszystkiej duszy twojej, i ze wszystkiej myśli twojej. To jest pierwsze i największe przykazanie. A wtóre podobne jest temuż: Będziesz miłował bliźniego twego jako samego siebie. Na tych dwóch przykazaniach wszystek zakon i prorocy zawisnęli” (Mateusza 22:37-40). Miłości do Boga możesz dowieść, chowając jego przykazania (Jana 14:23; 1 Jana 5:3). Winienesz starać się przedstawić Bogu doświadczonym robotnikiem, nie zważając na to, coby ludzie o tobie myśleli (2 Do Tymoteusza 2:15). Winienesz przestrzegać wszystkich ustaw kraju, w którym żyjesz, o ile są zgodne z prawem Bożem; jeżeli jednak ludzie lub ludzkie ustawy nakazują ci czynić rzeczy, sprzeczne z prawem Bożem, winienesz postąpić według rady apostołów, którzy powiedzieli: „Więcej trzeba słuchać Boga niż ludzi” (Dzieje Apost. 5:29).

Wolny wybór

Zważmy, że Jehowa nigdy człowieka nie zmusza do uczynienia wyboru, jeno udziela mu niezbędnej wiadomości, pozostawiając mu wybór. Jehowa oznajmia nam, że droga diabła wiedzie do śmierci i że wszyscy, którzy rozmyślnie obierają tę drogę, umrą. Jehowa Bóg uwiadamia nas, że jego droga oznacza życie i że wszyscy, którzy ją obierają, by jego słuchać i jemu służyć, będą żyli. Jehowa obwieścił swoje niezmiennie prawo przez Mojżesza, który był obrazem Chrystusa, w słowach: „Otom położył przed oczy twoje dziś żywot i dobre, także śmierć i złe” (5 Mojżeszowa 30:15). Bóg najpierw przedstawił prawo to Izraelitom, a obecnie odnosi się ono do każdego człowieka, słyszącego prawdę (Do Żydów 10:1; 1 Do Korynt. 10:11). Po wykazaniu, że jest jedynym prawdziwym Bogiem i dawcą życia i że szatan i jego organizacja przyprawiają ludzi o śmierć i zgubę, Jehowa zwraca się do nich słowami: „Przedłożyłem wam życie i śmierć, błogosławieństwo i przekleństwo. Obierz życie, abyś żył; albowiem Bóg jest żywotem twoim” (5 Mojżeszowa 30:19, 20). Człowiek rozumny i dobrej woli względem Boga, widząc doniosłą sposobność wybrania bogactw życia albo zguby i zniszczenia, zawoła słowami psalmisty: „Jakoż drogie jest miłosierdzie twoje, Boże, przetoż synowie ludzcy w cieniu skrzydeł twoich ufają... Albowiem u ciebie jest źródło żywota, a w światłości twojej oglądamy światłość” (Psalm 36:7, 9). Kto pragnie chodzić prawdziwą drogą, rad jest z otrzymania po-

uczenia Pańskiego. Do takich Pan powiada: „Słuchajcie ćwiczenia, nabądźcie rozumu, a nie cofajcie się. Błogosławiony człowiek, który mię słucha, czując u wrót moich każdy dzień, a strzegąc po dwoi drzwi moich. Bo kto mię znajduje, znajduje żywot, a otrzymuje łaskę od Pana. Ale kto grzeszy przeciwko mnie, krzywdę czyni duszy swojej; wszyscy, którzy mię nienawidzą, milują śmierć” (Przypow. Salomon. 8:33-36). „Na ścieżce sprawiedliwości żywot, a na drodze ścieżki jej nie masz śmierci” (Przypow. Salom. 12:28). Niech więc każdy uczyni rozumny wybór! Do tego nie potrzeba pomocy duchownego ani jakiegś innej osoby. Człowiek potwierdza swój wybór, opowiadając się za Bogiem i jego Królem, i okazując wiarę w Jezusa i Jehowę przez służenie Bogu i jego sprawie.

Jozue, który jako sługa Boży objął miejsce po Mojżeszu, również był obrazem Chrystusa Jezusa. Z polecenia Pana niedwuznacznie przedstawił on ludowi sprawę uczynienia wyboru. W tem Jezus przedstawia Chrystusa Jezusa, który dziś również jasno stawia ludziom przed oczyma stan rzeczy, aby każdy wiedział, co winien czynić. Jozue rzekł do ludu: „A jeśli się wam zda źle służyć Panu, obierzcież sobie dziś, komu byście służyli, czy bogom, którym służyli ojcowie wasi, co byli za rzeką, czy bogom Amorejskim, w których ziemi mieszkacie; ale ja i dom mój będziemy służyli Panu” (Jozue 24:15). Wybór Jozuego był mądry i wskazuje wszystkim myślącym ludziom drogę

właściwą. Czy w niemądry sposób chcesz iść za radą religjantów, czy wolisz postępować mądrze, kierować się Słowem Pana i wejść na drogę wiecznego życia? (Przypow. Salomon, 1:5). Słowo Boże jest prawdą i jedynym bezpiecznym przewodnikiem (Jana 17:17). „Słowo twoje jest pochodnią nogom moim, a światłością ścieżce mojej” (Psalm 119:105). „Droga Boża doskonała jest; słowo Pańskie jest ogniem wypławione. Tarczą jest wszystkich, którzy w nim ufają” (Psalm 18:31). „Zakon Pański jest doskonały, nawracający duszę; świadectwo Pańskie wierne, dające mądrość nieumiejętnemu” (Psalm 19:7).

Jezus przyszedł na ziemię jako doskonały człowiek i żył wśród ludzi. Był wystawiony na próbę, aby uczynił wybór. Odrzucił złe, a obrał dobre i stał się sprawcą wiecznego zbawienia (Izajasza 7:14-16). Będąc wystawiony na najcięższe doświadczenie czyli pokuszenie, oparł się diabłu, obstając przy Jehowie Bogu. W przeciwieństwie do wszystkich religjantów czasu teraźniejszego Jezus wzbraiał się mieć coś do czynienia z polityką tego złego świata (Mateusza 4:1-10; Jana 18:36). Znosił wszelkiego rodzaju okrutne prześladowanie ze strony diabła i religjantów i poprzez nie zachował wielką radość czynienia woli Bożej bez reszty (Psalm 40:9). O nim jest napisane: „Choć był Synem Bożym, wszakże z tego, co cierpiał, nauczył się posłuszeństwa. A tak doskonałym będąc, stał się wszystkim sobie posłusznym przyczyną zbawienia wiecznego” (Do Żydów 5:8, 9). Jako odpowiednik Mojżesza i Jozuego Jezus nie tylko wskazał właściwą drogę do bogactw życia, ale i

stał się rozdawcą wielkiego daru Bożego tym, którzy obierają tę samą drogę (Do Rzymian 6:23; Jana 17:1-3).

Teraz wywyższony Chrystus Jezus, Król i Sędzia świata, objął swoją władzę i swoje panowanie i daje wszystkim ludziom dobrej woli sposobność poznać i wybrać drogę do nieskończonego życia i towarzyszących mu błogosławieństw. Człowiek rozumny i mądry mówi teraz wraz z prorokiem Bożym: „Naucz mię, Panie, drogi twojej, abym chodził w prawdzie twojej, a ustanów serce moje w bojaźni imienia twego” (Psalm 86:11). Obrawszy drogę sprawiedliwości, naprawdę rzecz może: „Obrałem drogę prawdy, a sądy twoje przekładam sobie... Drogą przykazań twoich pobieję, gdy rozszerzysz serce moje” (Psalm 119:30, 32).

Sprzeciw

Ode dni Abła do dnia dzisiejszego każdy człowiek na ziemi, starający się chodzić drogą właściwą, napotykał wiele sprzeciwu. Jeżeli uczynisz rozumny wybór, zajmując stanowisko po stronie Boga i jego Króla, napewno doznasz oporu; ale jeżeli pojmujesz przyczynę tego, będziesz temu rad. Upór diabła względem Jehowy Boga i wyzwanie przezeń Jehowy Boga wywołały wielką kwestję sporną między Bogiem i szatanem i postawiły go w zupełniej opozycji do każdego, pragnącego służyć Bogu. Dlatego diabeł dba o to, by każdy stający przy Jehowie, był prześladowany. Ażeby innych ludzi wprowadzić w błąd, posługuje się do tego religjantami. Religijnych organizacyj

ziemi djabeł nie prześladowuje, bo służy jemu, a nie Bogu. Przez sprawowanie obrzędów wprowadzie przybliżają się do Pana ustami swemi, ale w rzeczywistości są po stronie diabła. Dlatego Bóg wyleje swój gniew na wszystkie organizacje religijne i one będą zniszczone w Armagedonie. To religjanci prześladowali Jezusa, gdy był na ziemi i Jezus wyraźnie oświadczył, że ktoby szedł jego śladami, również będzie prześladowany (Jana 15:19-21). Jeśli jesteś prześladowany dla sprawiedliwości, nie dziw się temu; raduj się, że masz przywilej stać po stronie Pana i doznawać prześladowania podobnego do tego, które znosił on Dośkonali, Chrystus Jezus (1 Piotra 4:16).

Zachowaj mocno w pamięci następujące prawdy: „Że Chrystus Jezus jest on Możny, który zupełnie usprawiedliwi imię Jehowy i kierować będzie walką Armagedonu przeciw diabłu i jego przedstawicielom; że Chrystus Jezus jest teraz w świątyni Bożej i sprawuje sąd nad narodami; że wszystkie narody są przed nim i on odłącza ludzi jednych od drugich, jak pasterz owce od kozłów; że każdy dowolnie może decydować, czy chce służyć Bogu czy diabłu i że Pan tych, którzy wybiorą sprawiedliwość, postawi po swojej prawicy, a tych, co wolą pozostać pod bezbożną organizacją szatana, po lewicy, wobec czego każdy sam stanowi o swoim losie. Dlatego Pan wysyła teraz swoich świadków, aby głosili prawdę i dali ludziom możliwość uczynić rozumny wybór. Mądrzy zważać będą na prawdę Słowa Bożego i zdecydują się służyć Bogu i jego Królestwu. Ten wybór musi być uczyniony przed wylaniem gniewu Bożego

go w Armagedonie, albowiem gdy wielka walka się zacznie, będzie na to za późno.

Pomimo wielkiego sprzeciwu poselstwo o Królestwie głoszone dziś jest na całej ziemi. Mnóstwo ludzi radośnie przyjmuje prawdę i staje po stronie Pana. Organizacje religijne, zwłaszcza rzymsko-katolicka hierarchja, nienawidzą wszystkich otwarcie oświadczających się za Bogiem i jego Królestwem. Zauważmy wskazówki, które Pan daje wszystkim tym. „Zgromadźcie się, tak zgromadź się, o niepożądany narodzie” (Sofonjasza 2:1; wg. przekł. ang.). Dlaczego Pan im poleca zgromadzić się? Dlatego, że wszyscy stojący po stronie Pana i jego Królestwa muszą mocno trzymać się za ręce, gdyż tylko takich Pan zachowa w Armagedonie. To „zgromadzenie się” musi nastąpić przed Armagedonem i dlatego wszyscy milujący Boga pilnie głoszą poselstwo prawdy, aby inni je słyszeli. Do tych, którzy oświadczyli się za nim i jego Królestwem, Pan tedy powiada: „Pierwej, niżeli wyjdzie (urzeczywistni się) dekret i niż dzień jako plewa przeminie; pierwaj niż przyjdzie na was gniew zapalczywości Pańskiej, pierwaj niż przyjdzie na was dzień gniewu Pańskiego, szukajcie Pana wszyscy pokorni na ziemi, którzy sąd jego czynicie; szukajcie sprawiedliwości, szukajcie pokory, snać się ukryjecie w dzień zapalczywości Pańskiej” (Sofonjasza 2:2, 3).

Bóg oświadcza, że gdy wyleje gniew swój w Armagedonie, wyobrażona przez Filistynów hierarchja będzie zupełnie zniszczona (Sofonjasza 2:5). Starożytni Filistyni jaknajusilniej sprzeciwiali się ludowi Bożemu i tak samo pozaobrazowi

czyli nowocześni Filistyni obecnie usilnie zwalczają lud Boży; lecz tacy przeciwnicy będą zniweczeni. Jeżeli dotąd miałeś łączność z katolicką organizacją i przeto podlegałeś władzy rzymsko-katolickiej hierarchji, obecnie zaś tę organizację opuściłeś, z pewnością spotka cię ostre prześladowanie. Ale niech ci to nie odbiera otuchy, raduj się raczej, że natrafiasz na opór, gdyż jest to dowód, że się podobasz Panu.

A co człowiek winien czynić, stanąwszy przy Bogu i jego Królestwie? Do wszystkich stojących po prawicy Pan powiada: „Szukajcie sprawiedliwości, szukajcie pokory!” W tym celu trzeba słuchać prawa Bożego, zapisanego w jego Słowie. Pokora oznacza gotowość i zapal do poznania prawdy, a sprawiedliwość, że człowiek kwapi się stosować do prawdy Słowa Bożego i przeto stara się posłusznie iść drogą, wytkniętą przez Boga. Jeżeliś stanął po stronie Pana, to jesteś pod jego rozkazami i wiesz cię jego sztandar, którym jest poselstwo prawdy, wszak rad słuchasz Pana, nie ludzi. Kto stoi po stronie Pana, wie, że zbawienie pochodzi od niego, nie od człowieka, ani stworzenia ani czegokolwiek na ziemi. Pokładający całą ufność w Panu dziś mówią: „Rozweselimy się w wybawieniu twojem, a w imieniu Boga naszego chorągiew podniesiemy; niech wypełni Pan wszystkie prośby twoje!” (Psalm 20: 5). Swym pomazańcom Bóg nakazuje: „Przechodźcie, przechodźcie przez bramy! gotujcie drogę ludowi; wyrównajcie, wyrównajcie gościńce; wybierzcie kamienie, podnieście chorągiew do narodów!” (Izajasza 62: 10).

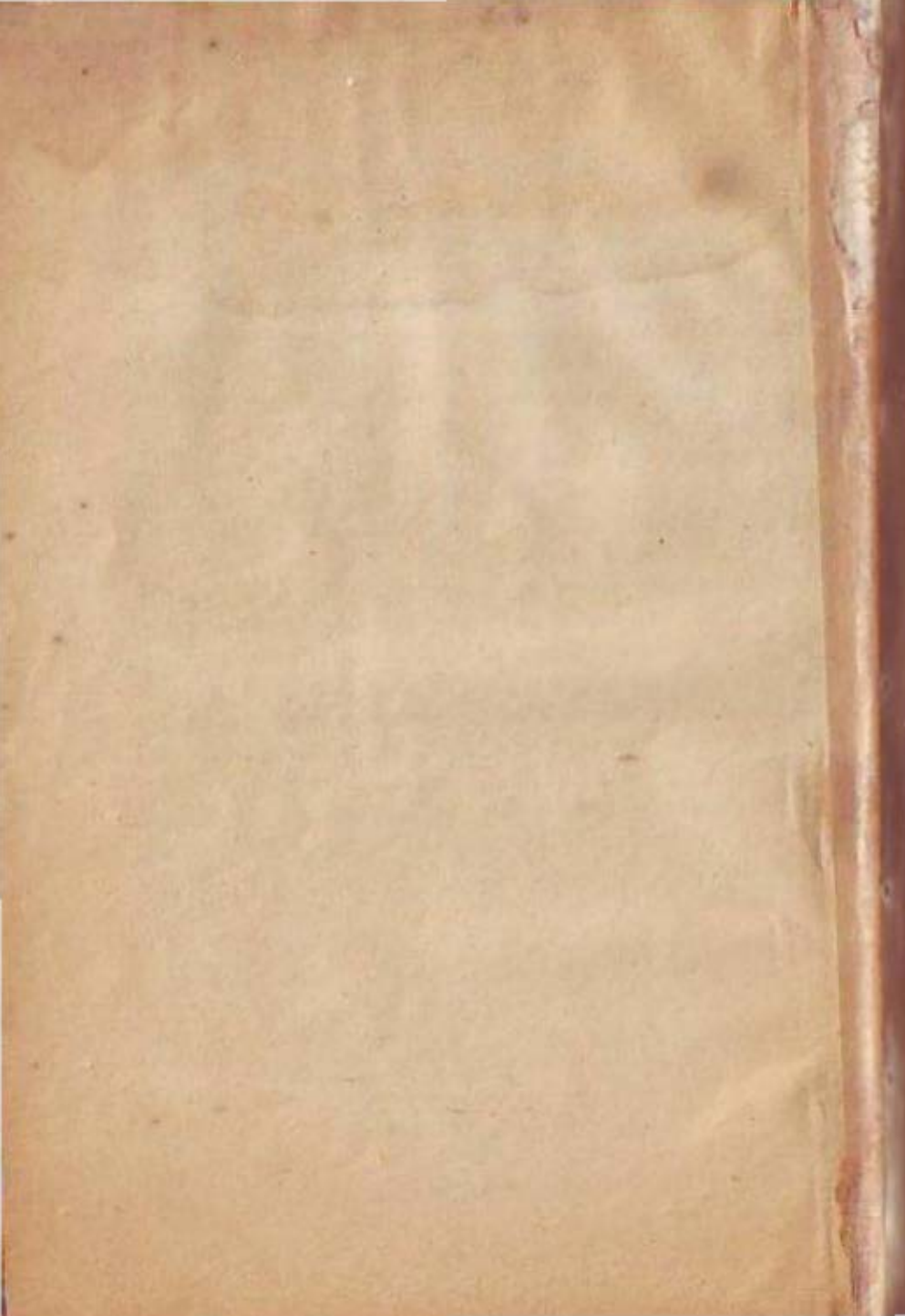
Każdy, stojący przy Panu, będzie brał udział w głoszeniu prawdy, podnosząc wysoko sztandar Pański, aby i inni się dowiedzieli, że Jehowa jest Bogiem, i by byli wiedzeni właściwą drogą. Wszyscy tacy w posłuszeństwie względem przykazania Pańskiego przyłączą się do zaproszenia: „Przyjdźcie i słyście prawdę i weźcie wody żywota darmo!” (Objawienie 22:17). Jeżeli człowiek kieruje się dobrą wolą względem Boga i opowiedział się za Jehową i jego Królestwem, musi też brać udział w głoszeniu poselstwa o Królestwie.

Armagedon szybko się zbliża! Lecz zanim Bóg wyrazi swoją pomstę, wielki zastęp ludzi przyjmie prawdę i objawi mądrość, stając po stronie Boga i jego Króla. O członkach tego wielkiego ludu jest napisane, że przychodzą „z każdego narodu, i pokolenia, i ludzi, i języków” i stoją „przed obliczem Baranka (Pana), obleczeni w szaty białe, a palmy były w rękach ich” i że gromkim głosem wołają: „Zbawienie należy Bogu naszemu, siedzącemu na stolicy, i Barankowi (Chrystusowi Jezusowi)” (Objawienie 7:9, 10). W ten sposób oni publicznie przyczytują wszelką moc i zbawienie Jehowie Bogu i pośrednio Chrystusowi Jezusowi, jego chwalebnemu Królowi.

Jeżeli jesteś mądry, zdecydujesz się za Królestwem pod władzą Chrystusa i będziesz należeć do owego „wielkiego ludu”. Jako członek tego zastępu uznanych zawsze będziesz służył Bogu i Chrystusowi Jezusowi, to jest dzień i noc, jak się nadarzy sposobność (Objawienie 7:15). Będziesz wielbił Jehowę Boga w duchu i w prawdzie, a czynić to możesz jedynie przez przestrzeganie jego

przykazań. Radością twoją będzie wskazywać ludziom na to, że Królestwo Boże pod władzą Chrystusa jest jedyną nadzieją świata, jak Jezus sam oświadczył (Mateusza 12:18-21). Kto w ten sposób objawia mądrość, pochodzącą z góry, tego Pan wwiedzie na drogę wiecznego ziemskiego życia. Bóg stworzył ziemię, aby była zamieszкана przez tych, którzy go prawdziwie milują, słuchając go i służąc mu radośnie (Izajasza 45:12, 18). Do takich wiernych Jezus mówi i mówić będzie: „Pójdźcie, błogosławieni Ojca mego! odziedziczcie królestwo wam zgotowane od założenia świata.” Ci wejdą do wiecznego życia.

A zatem, miejmy zawsze na uwadze dwie drogi, leżące przed nami: cel jednej jest bogactwo i życie, drugiej — ruina i śmierć. Człowiek mądry rad będzie wybrać Boga i jego Królestwo pod władzą Chrystusa i znajdzie nieprzebrane i nigdy nieprzemijające bogactwo: wieczne życie w nieskończonej radości! (Psalm 2:11, 12). „Daleko lepiej jest nabyć mądrości niżeli złota najczystsze; a nabyć roztropności lepiej niż srebro!” (Przypow. Solom. 16:16).

Zycysz sobie
BOGACTWA

a nie zgubyl!

Książka **BOGACTWO**, odtworzona w oryginalnym kolorze na ostatniej stronie niniejszej broszury, przechodzi wszystkie dotychczasowe dzieła powszechnie czytanego pisarza

sędziego Rutherforda

autorytetu w kwestjach biblijnych.

Już przed wydaniem książki **BOGACTWO** pisma jego, przełożone na 73 języki, rozpowszechnione były na całym świecie w 200 zgórą milionach egzemplarzy. Atoli **BOGACTWO**, najnowsza książka, z pewnością prześcignie liczbę rozpowszechnienia każdej z poprzednich dzieł. Dlaczego? Dlatego że dosięga ludzi dobrej woli, kiedy jest im najbardziej potrzebna, niosąc im serce uwesеляjące poselstwo, opierające się nie na sądzie ludzkim, lecz na niezawodnem Słowie Boga, posiadacza i dawcy trwałego bogactwa. Przeczytaj **BOGACTWO**, a dowiesz się, jak możesz się stać szczęśliwym jego odbiorcą.

Książka o 320 stronach, oprawna w czerwone płótno, tłoczona złotem, ilustrowana barwnymi rycinami. Przełożona już na wiele języków, więcej przekładów w przygotowaniu. Książka o nieocenionej wartości. Wysyłka następuje za wpłatą 25 ¢ bez doliczenia kosztów przesyłki.

Nadsyłając tę kwotę, niech Państwo żądają cennika wszystkich innych książek i broszur sędziego Rutherforda.

THE WATCH TOWER,

117 Adams St., Brooklyn, N. Y.

STRAŻNICA Towarzystwo Biblijne i Broszur

Biuro główne:

117 Adams St., Brooklyn, N. Y., U. S. A.

W innych krajach:

Afryka połudn.	Boston House,	Capetown
Afryka zachodnia,	71 Broad St., Box 695,	Lagos, Nigeria
Anglia,	34, Craven Terrace,	London W. 2
Argentyna,	Calle Cramer 4555,	Buenos Aires
Australia,	7 Beresford Rd.,	Strathfield, N. S. W.
Austria,	Halbgasse 26,	Wien VII
Belgia,	66, rue de l'Intendant,	Bruxelles
Brzydja,	Av. Celso Garcia 951,	St. Paulo
Chile,	Avda. Buenos Aires 80, (Blanqueddo)	Santiago
Chiny,	Box 1903,	Shanghai
Czechosłowacja,	Tylova ul 16,	Praha-Smichov
Dania,	Søndre Fasanvej 54,	Kjøbenhavn
Estonia,	Tartu-Maantee 72/3,	Tallin
Filipiny,	1132 Rizal Av.,	Santa Cruz, Manila
Finlandja,	Väinämöisenkatu 27,	Helsinki
Francja,	129 Faubourg Poissonnière,	Paris IX
Grecja,	Lombardu 24,	Atey
Gujana bryt.	Box 107,	Georgetown, Demerara
Hawai,	1228 Pensacola St.	Honolulu, T. H.
Hiszpanja,	Calle de Cadarso 11,	Madrid
Holandja,	Camplaan 28,	Heemstede
Indje,	40 Colaba Rd.,	Bombay 5
Jamaika, B. W. L.,	151 King St.,	Kingston
Japonja,	58 Ogikubo 4-Chome,	Tokyo, Suginamika
Kanada,	40 Irwin Ave.,	Toronto 5
Litwa,	Aukštaičiu g-vė 8, b. 1,	Kaunas
Lotwa,	Cesu Iela 11: Dz. 25,	Riga
Meksyk,	Calzada de Melchor Ocampo 71,	Mexico, D. F.
Niemcy,	Fuchsberg 4/5,	Magdeburg
Norwegja,	Inkognitogaten 28 b.,	Oslo
Nowa Zelandja,	Box 252,	Wellington
Polska,	ul. Rzgowska 24,	Łódź 7
Rumunja,	Str. Crisana Nr. 33,	Bucuresti 2
Straits Settlements,	(Malakka), Post Box 566,	Singapore
Szwajcaria,	Allmendstrasse 39,	Bern
Szwecja,	Luntmakargatan 94,	Stokholm
Trinidad B. W. L.,	Box 194,	Port of Spain
Węgry,	Zsigmond ul. 68,	Budapest

